

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 27.10.2010
KOM(2010) 608 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

På vej mod en akt for det indre marked

For en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne

50 forslag med henblik på at blive bedre til at arbejde, iværksætte og handle sammen

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

På vej mod en akt for det indre marked

For en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne

50 forslag med henblik på at blive bedre til at arbejde, iværksætte og handle sammen

(EØS-relevant tekst)

INDLEDNING

Etableringen af et stort marked indtager en helt central placering i EU's grundlæggeres europæiske projekt. De havde forstået betydningen af at mødes, udveksle og samarbejde og derved skabe et rigere, mere kreativt, mere intelligent, mere retfærdigt og stærkere samfund i verden. At deles om et område med fælles økonomisk og socialt liv i respekt for vore forskelligheder, **ønsket om at være sammen**, næret ved og **forstærket af en interesse i at være sammen**: Det var og er stadig i dag målet med det **store europæiske marked**.

Fællesmarked, enhedsmarked, indre marked: Navneændringerne i årenes løb viser, at det store europæiske marked både er blevet uddybet og beriget. Uddybningen er sket med udgangspunkt i de **fire store friheder**, nemlig fri bevægelighed for personer, varer, tjenesteydelser og kapital, og det er også blevet suppleret og beriget, bl.a. ved konsolideringen af **den økonomiske integration**, indførelsen af en **fælles valuta** og udformningen af **samhørighedspolitikken**. En samhørighedspolitik til støtte for det indre marked er uundværlig for at sikre, at alle borgere uanset deres geografiske placering kan få gavn af det og yde deres bidrag til det.

Nu næsten 60 år efter oprettelsen af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab **hersker der ingen tvivl om det indre markeds fordele**. I løbet af de to sidste årtier har etableringen af det indre marked og åbningen af grænserne udgjort nogle af de vigtigste drivkræfter for vækst i Europa. Den samlede virkning af indførelsen af det indre marked, bl.a. ved liberalisering af netværksindustrierne, og udvidelsen har ifølge Kommissionens skøn været 2,75 mio. nye job og 1,85 % vækst i perioden 1992-2009.

Europa er blevet den største økonomi i verden. Selv om man ser bort fra handelen inden for EU, er vi også de største importører og eksportører. Det indre marked er et stort aktiv for vores internationale konkurrenceevne. Uden det ville vi ikke stå så stærkt i den økonomiske magtbalance i verden, nu hvor nye aktører dukker op.

Men først og fremmest tilbyder det indre marked en række fordele for virksomheder og borgere i deres daglige aktiviteter. Handelen inden for EU tegner sig i dag for 17 % og 28 % af verdenshandelen med henholdsvis varer og tjenester. Et fald på 70 % i udgifterne til mobiltelefoni og på 40 % i priserne på flybilletter er konkrete eksempler på disse fordele.

Gennem den "**reelle solidaritet**", som vores store europæiske marked skaber mellem europæerne, og fordi det har været i stand til at forny sig og lade sig uddybe og berige, er det gennem disse næsten tres år forblevet hjørnestenen i det europæiske projekt.

Men verden er ikke længere den samme som i 1985, hvor Kommissionen stillede forslag om den gennemgribende fornyelse, som førte til oprettelsen af det indre marked 1. januar 1993.

Verden har ændret sig. Globaliseringen har sat skub i handelen og den teknologiske udvikling og gjort, at nye aktører er dukket op, der konkurrerer med os selv på kernekompetenceområder som varer og tjenester med høj værditilvækst. Dette udgør en dobbelt udfordring for Europa: endnu mere målrettet at udbygge vore kompetencer inden for sektorer med høj værditilvækst og at føre en politik, der bevirker, at europæiske virksomheder, herunder navnlig SMV'er, kan få del i de formidable muligheder, som disse nye vækstområder tilbyder.

Europa har også ændret sig. Det er blevet forenet, udvidet og uddybet.

Den finansielle krise og den økonomiske krise chokbølger har ramt alle vore økonomier og alle sektorer. De har gjort entreprenører såvel som arbejdstagere sårbare og nedbragt millioner af europæiske forbrugeres købekraft. Det indre marked er en af vore trumfer i denne krise. Det har bevirket, at følgerne af krisen er blevet afbødet. Det vil også hjælpe os med at komme velbeholdne ud af krisen og udgør et nøgleaktiv for fremtiden.

Af alle disse årsager gav Kommissionens formand José Manuel Barroso **Mario Monti** i opdrag at udarbejde en rapport om en relancering af det indre marked. **Mario Monti** anfører i sin rapport, at "opnåelsen af et dybt og effektivt indre marked er en central faktor af afgørende betydning for EU's samlede makroøkonomiske resultater"¹. Han tilføjer, at det indre marked er "mindre populært end nogensinde, og samtidig mere nødvendigt end nogensinde"². Rapporten foreslår således "en ny strategi til at sikre det indre marked mod risikoen for økonomisk nationalisme, til at udbrede det til nye områder, der er centrale for EU's vækst, og til at opbygge en tilstrækkelig grad af enighed om det"³.

Europa-Parlamentet fremhæver i sin betænkning fra 2010, at "**integrationsprocessen ikke er en uafvendelig proces, og at det indre markeds fortsatte eksistens ikke bør tages som en selvfølge**".

Denne konstatering berettiger **i dag til et nyt ambitionsniveau** for politikkerne for det indre marked til fremme af "en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne" for at sætte skub i en ufuldendt integration og udnytte vores vækstpotentiale til fordel for menneskelige fremskridt, for sammen at genvinde tilliden til vores sociale markedsøkonomiske model, hvor europæerne igen får en central placering på markedet, for at foreslå en ny global tilgang til det indre marked rettet mod alle aktører på dette marked og for bedre at sikre forståelsen og overholdelsen af EU-reglerne for det og anvendelsen af dem i vores daglige liv.

Denne tilgang er en social markedsøkonomisk tilgang. Den tager afsæt i den konstatering, at et indre marked skal støtte sig til alle markedets aktører: virksomhederne, forbrugerne og

¹ Rapport til formanden for Europa-Kommissionen José Manuel Barroso fra Mario Monti: "En ny strategi for det indre marked" af 9. maj 2010, s. 9.

² Jf. nævnte rapport fra Mario Monti s. 24.

³ Jf. nævnte rapport fra Mario Monti s. 9.

arbejdstagerne. Det er den måde, hvorpå det indre marked skaber mulighed for, at Europa kan opnå en kollektiv konkurrenceevne.

For det indre marked kan tilbyde endnu større vækst og flere job. Dets potentiale udnyttes ikke fuldt ud. De grænseoverskridende offentlige indkøb udgjorde således kun omkring 1,5 % af alle tildelinger af offentlige kontrakter i 2009. Trods de betydelige fremskridt, der er gjort på det indre marked for tjenesteydelser, udgør de grænseoverskridende tjenesteydelser kun 5 % af Unionens BNP i forhold til 17 % for de forarbejdede varer, som der handles med på det indre marked. Kun 7 % af forbrugerne har foretaget grænseoverskridende indkøb over internettet i 2008⁴.

Ifølge Kommissionens beregninger⁵ ville en udbygning, uddybning og fuldstændig udnyttelse af det indre marked, bl.a. ved hjælp af de foranstaltninger, som foreslås i denne meddelelse, føre til en potentiel vækst i størrelsesordenen 4 % af BNP i løbet af de kommende ti år⁶.

Det indre marked er desuden ikke et mål i sig selv. Det er et instrument til fremme af andre politikker. Alle offentlige og private tiltag, indsatsen i forbindelse med udfordringer som vækst, social samhørighed, beskæftigelse, sikkerhed og klimaforandringer har en større chance for at lykkes, hvis det indre marked fungerer, som det skal.

Relanceringen af det indre marked er således et uundværligt værktøj i **EU 2020-strategien**. **EU 2020-strategien** indeholder 7 flagskibsinitiativer: i) Innovations-EU, ii) unge på vej, iii) en digital dagsorden for Europa, iv) et ressourceeffektivt Europa, v) en industripolitik for en globaliseret verden, vi) en dagsorden for nye kvalifikationer og nye job og vii) en europæisk platform mod fattigdom. Et moderniseret indre marked er det fælles fundament for disse initiativer. Det er den løftestang, som vil bidrage til, at de skaber vækst og arbejdspladser, bibringe en dynamik for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og således styrke synergieffekterne de forskellige flagskibsinitiativer imellem. Visse elementer i flagskibsinitiativerne er afgørende for, at det indre marked kan fungere, og indgår derfor som foranstaltninger i forbindelse med relanceringen. Disse foranstaltninger er derfor nævnt både i denne meddelelse og i flagskibsinitiativerne, navnlig i en digital dagsorden for Europa, Innovations-EU og en industripolitik for en globaliseret verden.

Relanceringen skal åbne et område med muligheder uden at indføre nye begrænsninger. Det indre marked skal fungere som katalysator for strukturel vækst gennem udarbejdelse og effektiv gennemførelse af fælles regler. Det er et konkurrencedygtigt og konkurrencepræget område og udgør et solidt ståsted for europæerne i en globaliseret verden. Det skal uden naivitet forblive åbent over for verden og fremme samarbejde med vore handelspartnere, navnlig for at sikre en bedre konvergens, for så vidt angår de gældende regler og standarder på de forskellige markeder i verden, til fordel for alle parter. I den forbindelse er det vigtigt at have in mente, at den europæiske models succes bygger på dens evne til at forene økonomiske resultater med social retfærdighed og til at mobilisere samtlige økonomiske aktører og arbejdsmarkedsparter for at nå dette mål.

⁴ Kilder: Kommissionens tjenestegrene.

⁵ Med udgangspunkt i modellen "QUEST".

⁶ Kilder: Kommissionens tjenestegrene. I denne beregning koncentrerer man sig om et vist antal foranstaltninger, hvoraf nogle er medtaget i denne meddelelse (bl.a. foranstaltninger til at nedbringe den administrative og lovgivningsmæssige byrde og til at fremme åbne udbud). I det omfang, en betydelig del af denne virkning skyldes gennemførelsen af tjenesteydelsesdirektivet, og det er vanskeligt eller umuligt at måle virkningen af et ikke uvæsentligt antal foranstaltninger, som derfor ikke indgår i denne beregning, kan tallet 4 % betragtes som en forsigtig hypotese.

Derfor skal vores indsats især være rettet imod det, som udgør styrken i den europæiske økonomi: de 20 mio. virksomheder i Europa, navnlig de små og mellemstore virksomheder, der drives af iværksættere, arbejdstagere, studerende, håndværkere og entreprenører, som alle er aktører på det indre marked, og som har behov for finansiering for at skabe innovation og arbejdspladser og øge deres konkurrenceevne.

For at genskabe tilliden skal vi også **henvende os til borgerne som forbrugere og aktører på det indre marked** og give dem mulighed for at købe, investere, lade sig behandle og uddanne sig overalt i Europa. Det indre marked skal sikre alle de europæiske forbrugere adgang til sikre og pålidelige varer, som lever op til visse standarder og tilbydes til konkurrencedygtige priser. Det er tilfældet for landbrugsprodukter og fødevarer samt forarbejdede varer. Det skal også blive en realitet - og opfattes som sådan - på en lang række andre aktivitetsområder, bl.a. for så vidt angår tjenester, herunder tjenester af almen økonomisk interesse og finansielle detailtjenesteydelser.

For at tage disse udfordringer op, genskabe tilliden og sætte skub i en bæredygtig og retfærdig vækst skal Europa udvise styrke og beslutsomhed til at forpligte sig. **Der er behov for en kollektiv europæisk forpligtelse**, hvor alle aktører – europæiske, nationale, regionale, offentlige, private, økonomiske og sociale – gør mål og midler til deres egne.

Det er meningen med denne akt, som Kommissionen i dag fremlægger til offentlig debat. Dens gennemførelse vil skabe mulighed for på den ene side at udnytte det betydelige vækstpotentiale, som e-økonomien, sektoren for tjenesteydelser og miljø- og klimaforandringer indeholder, og på den anden side at opnå en konsensus om dem som reaktion på de problemer, som Mario Monti peger på⁷. Det er Kommissionens ønske, at der i fire måneder skal finde en bred offentlig debat sted i hele Europa om relanceringen af det indre marked. **Efter denne debat vil Kommissionen foreslå de andre institutioner at bekræfte deres tilsagn over for den endelige udgave af akten.**

Gennemførelsen af denne akt for det indre marked vil skabe mulighed for på en dynamisk måde at markere 20-års-dagen for det indre marked i slutningen af 2012.

Denne akt vedtages parallelt med "Rapport om unionsborgerskab 2010: Afskaffelse af hindringerne for unionsborgernes rettigheder", hvori der fokuseres på fjernelse af de hindringer, som EU-borgerne støder på i deres dagligliv, f.eks. når de rejser, studerer, gifter sig, går på pension, køber eller arver en vare eller stemmer i en anden medlemsstat.

Akten for det indre marked og rapporten om unionsborgerskab er initiativer, som supplerer hinanden og har til formål at komme den fortsatte opsplittning af Den Europæiske Union til livs i spørgsmål, der er af direkte interesse for borgerne, og derved også at leve op til forpligtelsen om at skabe et borgernes Europa og et indre marked, der fungerer effektivt, som reaktion på behovene og i overensstemmelse med forventningerne hos borgerne og virksomhederne.

⁷

Jf. nævnte rapport s. 38.

1. EN STÆRK, BÆREDYGTIG OG RETFÆRDIG VÆKST SAMMEN MED VIRKSOMHEDERNE

Der er 20 mio. virksomheder i EU, som bidrager med 175 mio. job og leverer varer og tjenesteydelser til EU's 500 mio. forbrugere samt til mange andre i verden. **Det indre marked er en afgørende faktor for disse virksomheders konkurrenceevne.** Det skal tilbyde dem et gunstigt klima og tilskynde dem til at udvikle sig, købe, sælge og investere frit i hele Europa og uden for Europa. **De små og mellemstore virksomheder kan tilbyde det største beskæftigelsespotentiale; deres rolle på det indre marked fortjener særlig opmærksomhed og en målrettet indsats som svar på deres bekymringer.**

Fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser udgør to af de grundlæggende traktatfæstede frihedsrettigheder. Fri bevægelighed for varer var en af det indre markeds første landvindinger. Den blev styrket af afskaffelsen af grænserne i det indre marked i 1993 og medvirkede til meget betydeligt at øge udbuddet af varer til forbrugerne i EU til lave priser. For at bibeholde dette udbud er formålet med EU's politikker at sikre, at ingen urimelig hindring begrænser varernes bevægelighed. Samtidig forsøger de at sikre, at varer, der bevæger sig på det indre marked, ikke er farlige at anvende til menneskeføde. Sidstnævnte mål kræver særlig opmærksomhed i retning af overvågning af markederne og bekæmpelse af piratkopiering og varemærkeforfalskning.

Opsplitningen af det indre marked påpeges ofte af virksomhederne som et handicap for deres konkurrenceevne. **De meget forskelligartede nationale bestemmelser udgør nemlig en stor byrde** for dem, forsinker investeringer, begrænser stordriftsfordele og synergieffekter og udgør hindringer for adgangen til markederne. Markederne skal derfor integreres bedre, og hindringer fjernes ved at indkredse de områder, hvor manglende samordning og harmonisering står i vejen for et velfungerende indre marked.

Konkurrencen på verdensplan er blevet hårdere. Den europæiske økonomi skal tage nye udfordringer op og udnytte disse nye muligheder for at sikre bæredygtig udvikling. **Dens potentiale skal konsolideres**, og den skal kunne tage disse udfordringer op på lige vilkår.

Industripolitikker kræver en bedre opbygning af markedet og etablering af en passende ramme for fremsættelse og udvikling af tilbud på EU-plan. Europa skal kunne opretholde sin stærke position i konkurrencen på verdensmarkedet. Hvis det skal lykkes at konsolidere vore virksomheder og det europæiske udbud i almindelighed i hele værdiskabelseskæden, udgør markedets opbygning, støtte til forskning og innovation, udformning af en digital dagsorden, udvikling af e-handel og de finansielle midler væsentlige betingelser.

Siden starten af krisen har Den Europæiske Union truffet hasteforanstaltninger for at genoprette de finansielle markeders funktion og stabilitet. Der bør imidlertid træffes yderligere foranstaltninger for at sikre, at det finansielle system ikke alene bliver mere stabilt, **men at det også handler til fordel for realøkonomien og tilskynder til en bæredygtig økonomisk vækst.** Der er i dag en lang række foranstaltninger, som er ved at blive vedtaget eller er til debat, vedrørende markedernes gennemsigtighed, overvågning, finansiell stabilitet, ansvaret hos og beskyttelsen af forbrugere af finansielle produkter samt kriseforebyggelse. Den Europæiske Union har forpligtet sig til at vedtage samtlige reformforslag på området senest i 2012. Der bør indføres en europæisk ramme for udvikling af langsigtede investeringer, og der vil blive indført yderligere redskaber til at kanalisere privat kapital ind i disse investeringer.

Målene med Europa 2020-strategien for modernisering af den europæiske økonomi nødvendiggør betydelige investeringer. Den Europæiske Union kan allerede i dag støtte disse projekter, give sammenhængende strategiske retningslinjer til investorer, som træffer beslutninger for de næste årtier, og indføre et passende regelsæt. Den Europæiske Unions budget og Den Europæiske Investeringsbank kan medvirke til at tiltrække privat finansiering til disse projekter.

I denne komplekse og foranderlige verden **er Europa et godt udgangspunkt for at tænke og handle globalt**. Markederne har en global dimension: Europa skal forsvare sine interesser og sine værdier mere assertivt, på et gensidigt grundlag og til gensidig fordel. Formålet med EU-politikken skal være, at konvergens af regler og standarder skrider frem på internationalt plan. Og som svar på kravet om global konkurrenceevne skal det indre marked virkelig for de europæiske virksomheder udgøre et solidt ståsted, hvor de kan vokse, og hvorfra de kan handle med hele verden.

Det indre marked skal blive en realitet, så iværksættere, producenter og forbrugere kommer op på det kontinentale niveau, der er nødvendigt for at sikre det økonomiske opsving. Kun bæredygtig vækst kan sikre bæredygtige job. Fri bevægelighed og en sund og åben konkurrence er også helt afgørende redskaber for vækst og fremskridt og skaber grundlag for at tage de demografiske, miljømæssige og sociale udfordringer op.

1.1. Fremme og beskyttelse af nyskabelse

For at stå bedre rustet i den internationale konkurrence er det afgørende, at vore virksomheder, vore opfindere og vore designere kan udvikle sig på det indre marked inden for en ramme, der er så gunstig som muligt for innovation og nyskabelse.

Denne ramme skal give adgang til effektive beskyttelsesværktøjer, bl.a. i forbindelse med bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering.

Forslag nr. 1: Europa-Parlamentet og Rådet bør foranledige vedtagelse af forslagene vedrørende EU-patentet, dets sprogordning og det harmoniserede system til bilæggelse af tvister. Målet er at udstede de første EU-patenter i 2014.

Den fortsatte opsplitning af patentsystemet er en betydelig hindring for innovation og den adgang til beskyttelse, som patenterne giver EU-virksomheder, navnlig SMV'er, forskningscentre og opfindere. Et sådant unødigt komplekst og kostbart patentbeskyttelsessystem medfører forsinkelser for forskning og innovation i Europa i forhold til i andre dele af verden som f.eks. USA og Japan. Konsekvensen af manglende ensartet beskyttelse på det indre marked og høje omkostninger til beskyttelse af patenter er et opsplittet beskyttelsessystem. De høje omkostninger i forbindelse med de mange tvister udgør i en række medlemsstater en hindring for domstolsadgang. Eventuelt modstridende domme i en række medlemsstater medfører retsusikkerhed, hvilket gør grænseoverskridende virksomhed vanskeligere og dyrere. Indførelse af et EU-patent og en fælles patentdomstolsordning er af afgørende betydning for at stimulere EU's konkurrenceevne samt forskning og innovation i Europa; herved ville systemet blive mindre kostbart og komplekst både i forbindelse med erhvervelse og håndhævelse af de pågældende rettigheder i Europa.

Forslag nr. 2: Kommissionen vil fremsætte forslag til et rammedirektiv om forvaltning af ophavsrettigheder i 2011 for at give adgang til onlineindhold ved øget styring, gennemsigtighed og elektronisk forvaltning af ophavsrettigheder. Kommissionen vil også fremsætte forslag til et direktiv om forældreløse værker.

Den manglende europæiske ramme for effektiv forvaltning af ophavsrettigheder i EU gør tilrådighedsstillelse af onlineoplysninger og -kulturgenstande meget kompliceret. Oprettelsen af et digitalt indre marked nødvendiggør en effektiv udnyttelse af onlinedistributionspotentialet i form af øget tilrådighedsstillelse af det kreative indhold og samtidig sikring af, at rettighedsindehaverne opnår en passende betaling for og beskyttelse af deres værker. Kommissionen er klar over, at de forskellige nationale ordninger for copyright-afgifter påvirker de grænseoverskridende salgsydelser og produktionen af support media. Kommissionen vil tage hensyn til dialogen mellem de forskellige aktører for at indkredse elementer til en bæredygtig løsning.

Det drejer sig ligeledes om at bringe et reelt indre marked inden for rækkevidde for de EU-borgere, der er mest vant til at more sig og handle online. De generationer, der er vokset op med internettet, ville ikke stille sig tilfreds med, at fordelene ved det indre marked var forbeholdt fysiske varer. Derfor skal den frie bevægelighed på det indre marked udvides til at omfatte onlinetjenester, samtidig med at man sikrer et højt beskyttelsesniveau for nyskabelser og intellektuelle ejendomsrettigheder.

Forslag nr. 3: Kommissionen vil i 2010 fremsætte forslag om en handlingsplan mod varemærkeforfalskning og piratkopiering, der indeholder lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger. Den vil endvidere i 2011 fremsætte lovgivningsmæssige forslag, bl.a. for at tilpasse den lovmæssige ramme til de behov, der er skabt af udviklingen af internettet, og for at styrke håndhævelsen af toldreglerne på området, og den vil tage sin strategi om gennemførelse af intellektuel ejendomsret i tredjelande op til fornyet overvejelse.

Varemærkeforfalskning og piratkopiering koster hvert år den europæiske økonomi milliarder af euro og tusinder af job. OECD har vurderet, at handelen med forfalskede varer i 2007 kunne været nået op på 188 mia. EUR⁸. En Eurobarometerundersøgelse offentliggjort i 2009 har afsløret, at mellem en fjerdedel og en tredjedel af EU-borgerne er af den opfattelse, at det af forskellige årsager er berettiget at erhverve forfalskede varer⁹. Trods visse forbedringer har mangelen på tilstrækkeligt effektive og samordnede procedurer for gennemførelse af beskyttelsen af de intellektuelle ejendomsrettigheder udgjort en hindring for bekæmpelsen af varemærkeforfalskning og piratkopiering.

1.2. Fremme af nye muligheder for en bæredygtig vækst

Store samfundsudfordringer som f.eks. klimaforandringer, energiforsyningssikkerhed og demografiske ændringer udgør muligheder for betydelig vækst for europæiske virksomheder

⁸ OECD (2007), The Economic Impact of Counterfeiting and Piracy, Paris.

⁹ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_263_en.pdf.

på grund af den kommende efterspørgsel på verdensplan efter teknologi og løsninger med henblik på at blive i stand til at tage disse udfordringer op. Akten for det indre marked burde bruges som et middel til at gribe disse muligheder. I den forbindelse lader initiativer til indførelse af en mere effektiv standardiseringsmekanisme, et mere sammenhængende energiafgiftssystem på hele markedet, yderligere udvikling af et indre marked for tjenester og forsvar og udvikling af udbuddet af miljøvenlige produkter af høj kvalitet til at være særligt lovende. Gennemførelsen af disse foranstaltninger kan være omfattet af den mere globale ramme for initiativet vedrørende industripolitik, et af EU 2020-dagsordenens flagskibsinitiativer, som Kommissionen snart vil iværksætte. Tjenesteydelsesdirektivets gensidige evalueringsproces bør ligeledes følges op for at udvikle denne for den europæiske økonomi afgørende sektor yderligere. Endvidere har rapporten om sektoren for distributionsvirksomhed afsløret vigtige konklusioner om den måde, markedet for tjenester fungerer på¹⁰. **Desuden skal det vækstpotentiale og det store udbud af varer og tjenester, som det digitale marked kan tilbyde, kunne udnyttes fuldt ud, som det understreges i Kommissionens "digitale dagsorden".** Og endelig er det sådan, at det, der gælder for det generelle instrument, som tjenesteydelsesdirektivet er, gælder også for specifikke sektorer som transportsektoren, der udgør det indre markedes "nervesystem".

Forslag nr. 4: Kommissionen og medlemsstaterne vil samarbejde for at videreudvikle det indre marked for tjenesteydelser på grundlag af den gensidige evalueringsproces i tjenesteydelsesdirektivet, som i øjeblikket gennemføres af medlemsstaterne og Kommissionen. Kommissionen vil i 2011 pege på konkrete foranstaltninger for at nå dette mål, herunder i sektoren for virksomhedstjenester.

Serviceøkonomien er en afgørende sektor for Europas økonomiske genopretning. Den tegner sig for over 70 % af alle job og al nettojobskabelse på det indre marked. Et velfungerende indre marked for tjenesteydelser giver borgere og virksomheder, navnlig SMV'er, mulighed for at nyde godt af dets fordele i form af tjenester af bedre kvalitet til priser og på markeder, der er mere konkurrencedygtige. Tjenesteydelsesdirektivet har udgjort en vigtig etape i retning af skabelse af et egentligt indre marked for tjenester. Ifølge en nylig undersøgelse kan indtægterne i forbindelse med direktivet på EU-plan nå op på mellem 60 og 140 mia. EUR, hvilket udgør et vækstpotentiale på fra 0,6 % til 1,5 % af BNP ud fra forsigtige beregninger¹¹.

Resultaterne af den gensidige evalueringsproces har for første gang givet et detaljeret billede af, hvordan en væsentlig del af det indre marked for tjenester fungerer (direktivet dækker nemlig aktiviteter, som tegner sig for 40 % af EU's BNP og beskæftigelse). Denne store øvelse har vist Kommissionens og medlemsstaternes behov for sammen og nærmere at undersøge, hvordan bestemmelserne for visse vigtige sektorer fungerer i praksis. Man bør sammen foretage en "benchmarktest af det indre marked" for at sikre sig, at det leverer, hvad det skal, for så vidt angår vækst, beskæftigelse og innovation. De værktøjer til at opnå gennemsigtighed og dialog med medlemsstaterne, som findes i tjenesteydelsesdirektivet, skal også benyttes i den forbindelse. Behovet for et særligt initiativ til at sikre en mere effektiv gennemførelse i praksis af de rettigheder, som udbydere og modtagere af tjenester har på det indre marked, bør også evalueres. Et andet eksempel på et område, som bør undersøges, er

¹⁰ http://ec.europa.eu/internal_market/retail/docs/monitoring_report_en.pdf.

¹¹ "Expected economic benefits of the European Services Directive", Netherlands Bureau for Economic Policy Analysis (CPB), november 2007.

sektoren for virksomhedstjenester, der udgør en væsentlig faktor i den europæiske industris konkurrenceevne.

Forslag nr. 5: Kommissionen vil senest i 2011 tage initiativer til udvikling af e-handelen i det indre marked. De vil navnlig vedrøre de problemer, som forbrugere i e-økonomien er stødt på. De kommer til at omfatte en meddelelse om, hvordan e-handel fungerer, og retningslinjer til medlemsstaterne for at sikre effektiv anvendelse af den bestemmelse i tjenesteydelsesdirektivet, der har til formål at bekæmpe forskelsbehandling af tjenestemodtagere begrundet i deres nationalitet eller opholdssted.

For at opbygge et indre marked, som udfolder hele sit vækstpotentiale og samtidig opfylder borgernes forventninger, er det afgørende at tackle problemet med den utilstrækkelige udvikling af e-handelen. E-handelen udgør faktisk kun mellem 2 % og 4 % af handelen og den grænseoverskridende handel stadig kun en lille del heraf. Det digitale indre marked er en af de sektorer, hvor forbrugernes tillid – og indkøb – er mindst. Alt for ofte forhindres forbrugere, som forsøger at købe varer eller tjenester, der tilbydes online af erhvervsdrivende i andre medlemsstater, i at gøre det, eller de udsættes for forskelsbehandling begrundet i deres nationalitet eller opholdssted. Denne situation er ikke kun et tegn på, at det indre marked fungerer dårligt. Hvad vigtigere er, skyldes den frustration og manglende tillid hos borgerne til de muligheder, som det indre marked tilbyder. Tjenesteydelsesdirektivet forbyder detailhandlere at behandle forbrugere forskelligt ud fra deres nationalitet eller opholdssted, herunder også i forbindelse med onlinehandel, medmindre forskelsbehandlingen er "begrundet i objektive kriterier", f.eks. i forskelle i transportomkostninger. Nye retningslinjer for at bistå de nationale myndigheder med at gennemføre denne bestemmelse om forbud mod forskelsbehandling i tjenesteydelsesdirektivet (artikel 20) vil blive vedtaget i andet halvår af 2011 og vil indeholde en detaljeret beskrivelse af, hvordan man kan påberåbe sig bestemmelsen om disse objektive kriterier. Men spørgsmålet om lige adgang for europæiske forbrugere til e-handel i en anden medlemsstat skal kun udgøre ét aspekt af en mere bred politik til udvikling af e-handelen for at give borgerne øget adgang til denne form for handel i almindelighed. Kommissionen vil i første halvår af 2011 vedtage en meddelelse med det formål at gennemgå de hindringer, der er, for udvikling af e-handelen, foreslå en række indsatsområder og evaluere direktivet om elektronisk handel. Parallelt hermed vil Kommissionen på en forståelig måde detaljeret redegøre for rettighederne for brugere af onlinetjenester ved senest i 2012 at offentliggøre en EU-kodeks over onlineretigheder¹².

Forslag nr. 6: Kommissionen vil i 2011 fremsætte forslag om ændring af bestemmelserne om standardisering for at gøre standardiseringsprocedurerne mere effektive og samarbejdsfremmende og udvide adgangen til disse procedurer til også at omfatte tjenesteydelser.

Indførelsen af europæiske standarder for varer har været et vigtigt redskab til at sikre borgerne varer og tjenester af god kvalitet uden fare for helbredet og til at give virksomhederne mulighed for nemt at bruge innovative og internationalt anerkendte standarder. Men det er stadig muligt at videreudvikle den nuværende standardiseringsramme i samråd med de nationale standardiseringsorganer for at tillade en hurtigere fastsættelse af standarder i

¹²

Som meddelt i "En digital dagsorden for Europa" og i rapporten om unionsborgerskab 2010.

overensstemmelse med den teknologiske udvikling og skabe mulighed for, at alle berørte parter (virksomheder, forbrugere og offentligretlige personer) kan deltage fuldt ud i udarbejdelsen af standarder. Der kunne ligeledes være behov for en klarere ramme for standardisering på tjenesteydelsesområdet for at muliggøre en sammenhængende tilgang på det indre marked.

Forslag nr. 7: Kommissionen vil i 2011 vedtage en hvidbog om transportpolitikken, hvori der stilles forslag om en række tiltag, der bl.a. har til formål at fjerne de resterende hindringer mellem nationale transportformer og -systemer.

Transport er enhver økonomis nervesystem. Vulkanen Eyjafjallajökulls udbrud i april i år, som var en påmindelse om den samlede økonomis sårbarhed over for sit transportsystem, er et perfekt eksempel herpå. En af de vigtigste søjler i en moderne økonomi er nemlig dens transportsystems evne til på den mest uhindrede måde at bringe varer og personer derhen, hvor de har behov for og lyst til at komme på et givet tidspunkt. Transportydelser spiller således i dag mere end nogensinde en væsentlig rolle for den økonomiske vækst og jobskabelsen, da de er af strategisk betydning for at matche udbud og efterspørgsel. Parallelt hermed bidrager de til at udbygge visse områders kommunikationsforbindelser og bringe folk sammen, hvorved de udgør et vigtigt element i en bedre livskvalitet. Etableringen af ét enkelt sammenhængende og effektivt europæisk transportsystem er derfor afgørende for at sikre uhindret bevægelighed for varer, personer og tjenesteydelser, hvilket udgør væsentlige og grundlæggende frihedsrettigheder på det indre marked. Hidtil er etableringen af ét enkelt transportsystem blevet forsinket af en række tekniske, administrative og lovgivningsmæssige hindringer, som står i vejen for konkurrenceevnen for det indre marked for transport med samordnet modalitet i særdeleshed og den økonomiske vækst i Europa i almindelighed.

Forslag nr. 8: Kommissionen vil i 2011 vedtage et forslag om ændring af direktivet om energibeskatning, så det bedre kommer til at afspejle EU's klima- og energimål på afgiftsområdet ved at lade mindstepunktafgiftssatserne tage udgangspunkt i CO2-udledning og energiindhold.

I Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 fastsættes EU-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, og det har først og fremmest til formål at sikre, at det indre marked fungerer, som det skal, og således undgå konkurrenceforvridninger energiforbrugere imellem. Det afspejler imidlertid ikke i tilstrækkeligt omfang EU's mål, for så vidt angår bekæmpelse af klimaforandringer og en mere effektiv udnyttelse af energi. Det giver derfor ikke medlemsstaterne mulighed for at bruge beskatningsværktøjet optimalt. Formålet med forslaget er navnlig at sikre en sammenhængende behandling af energikilderne i direktivet og dermed reel ligebehandling af energiforbrugere, uafhængigt af den anvendte energikilde. Dermed kommer det også til at sikre en hensigtsmæssig kobling mellem på den ene side beskatning af energi og på den anden side handel med kvoter for drivhusgasemissioner i EU, uden at de to systemer overlapper hinanden.

Forslag nr. 9: Kommissionen vil fremsætte forslag til et initiativ med det formål at nedsætte en gruppe af eksperter på højt plan, for så vidt angår virksomhedstjenester, for at gennemgå manglerne ved markedet og

spørgsmål om standardisering, innovation og international handel inden for sektorer som f.eks. logistik, facility management, markedsføring og reklame¹³.

At skabe et indre marked for virksomhedstjenester er fortsat en udfordring trods tjenesteydelsesdirektivet. Det viser rapporten "Mod et mere effektivt og fair indre marked for handel og distribution frem til 2020"¹⁴. I den forbindelse kan sameksistensen af en lang række forskellige nationale bestemmelser med det formål at regulere denne sektor, bl.a. for så vidt angår illoyal praksis, være til hinder for et velfungerende handels- og distributionsmarked. Et initiativ, der sætter fokus på forholdet mellem erhvervsfolk ("business to business"), ville skabe mulighed for at beskytte de forskellige operatører i forsyningskæden, tillade et mere effektivt og retfærdigt indre marked for handel og distribution gradvist at tage form og opfylde forventningerne hos forbrugere og producenter om konkurrencedygtige priser. Kommissionens arbejde med landbrugsfødevarerindustriens konkurrenceevne har vist, at det er nødvendigt at handle på dette område

Forslag nr. 10: Kommissionen vil senest i 2012 undersøge det hensigtsmæssige i et initiativ om de økologiske fodaftryk, varerne efterlader på miljøet, som svar på problemet vedrørende varers miljøpåvirkning, herunder CO₂-udledninger. I initiativet undersøges mulighederne for at opstille en fælles europæisk metode til evaluering og angivelse af dem.

Visse erhvervssektorer og visse medlemsstater har udviklet deres egne standarder med henblik på at måle indvirkningen på miljøet. Dette har ført til forskellige standarder, som er uforenelige, i EU, hvilket risikerer at skabe hindringer for fri bevægelighed for varer og tjenester på det indre marked ved at stille en lang række krav til landene med deraf følgende høje omkostninger.

Forslag nr. 11: Kommissionen vil i begyndelsen af 2011 fremlægge en plan for energieffektivitet for at undersøge mulighederne for betydelige energibesparelser og supplere de nuværende politikker i alle de energiforbrugende sektorer.

Det er muligt, at bestemmelserne om miljøvenligt design bliver gennemgået for at sikre, at det indre markeds krav til varerne anvendes i hele Den Europæiske Union. Der er også behov for at udvikle tilgange for bedre målretning og udnyttelse af offentlige midler og udbudsprocedurer, som kunne stimulere udvikling af energieffektive markeder i EU, navnlig for så vidt angår renovering af bygninger og bæredygtig mobilitet i byområder. Planen vil også omhandle behovet for en fælles europæisk ramme, hvori energileverandørers aktive rolle fastlægges, for så vidt angår energibesparelser for deres kunder, og støtte udvikling af europæiske markeder for energitjenester. Den kunne også foreslå en styrkelse af europæiske politikker for bæredygtige energiforsyningsløsninger (kraftvarmeproduktion, opvarmning og køling).

¹³ Meddelelse om industripolitikken (KOM(2010) 614 af 27.10.2010).

¹⁴ Rapport af 5.7.2010. Se http://ec.europa.eu/internal_market/retail/index_en.htm.

1.3. For små og mellemstore virksomheder

SMV'er er kilder til innovation og beskæftigelse og morgendagens store virksomheder. Derfor skal det indre marked især sørge for at indføre en retlig ramme, som fremmer oprettelse og udvikling af SMV'er. I den forbindelse forekommer spørgsmålet om adgang til finansiering væsentligt.

Forslag nr. 12: Kommissionen vil i 2011 vedtage en handlingsplan for at fremme SMV'ers adgang til kapitalmarkederne. Den kommer til at indeholde foranstaltninger med det formål at øge SMV'ers synlighed over for investorerne, at opbygge et effektivt net af børser eller regulerede markeder specielt for SMV'er og at tilpasse forpligtelserne til notering og offentliggørelse til SMV'er.

Et af de vigtigste problemer, som SMV'erne står over for, for at sikre deres udvikling, er vanskeligheden ved at få adgang til kapital. Det er en afgørende faktor, når det drejer sig om at afstå fra at markedsføre nye varer, investere i nyt produktionsudstyr eller ansætte personale. Aktiekapitalen er imidlertid ofte koncentreret på meget store markeder til skade for mindre virksomheder, som forsøger at rejse kapital. Det er der flere grunde til: Ofte er SMV'er ikke tilstrækkeligt synlige for potentielle investorer, eller også er kravene til notering på kapitalmarkederne uforholdsmæssigt komplicerede. At forbedre SMV'ers adgang til finansiering udgør en vigtig politisk prioritet. Dynamisering af SMV-segmentet på de finansielle markeder er et centralt element. Dette initiativ vil blive udviklet i tæt samarbejde med forummet for SMV-finansiering.

Forslag nr. 13: Kommissionen vil foretage en evaluering af initiativet vedrørende SMV'er ("Small Business Act") inden udgangen af 2010 for bl.a. at sikre anvendelsen af princippet "Think Small First" i politikken og lovgivningsproceduren og dermed knytte "Small Business Act" nært sammen med Europa 2020-strategien.

"Small Business Act" for Europa udgør det vigtigste instrument til at fremme konkurrenceevne og iværksætterånd hos SMV'er på og uden for det indre marked. En gennemgang af initiativet vil styrke gennemførelsen af foranstaltningerne (især princippet "tænk småt først"), bringe det i overensstemmelse med Europa 2020-strategien og bidrage med forslag til nye foranstaltninger på områder som f.eks. internationalisering af SMV'er.

Forslag nr. 14: Kommissionen vil i 2011 stille forslag om revision af direktiverne om regnskabsstandarderne for at forenkle regnskabskravene og mindske de administrative byrder, navnlig dem, som pålægges SMV'er.

De nuværende regnskabsregler er forældede og indeholder krav, som udgør en unødigt administrativ byrde, især for SMV'er og mikrovirksomheder.

1.4. Finansiering af innovation og langsigtede investeringer

Adgangen til finansiering er af afgørende betydning for innovation og bæredygtig vækst. Det er ligeledes vigtigt at give virksomhederne mulighed for at udvikle langsigtede strategier. Desuden skal privat opsparing kunne mobiliseres effektivt - i givet fald sammen med

offentlige investeringer - i forbindelse med de massive investeringer i visse infrastrukturer, som er en betingelse for en vellykket gennemførelse af Europa 2020-strategien. De finansielle markeder spiller en afgørende rolle i den forbindelse, og de lovgivningsmæssige rammer bør ikke indeholde elementer, der hindrer de langsigtede investeringer. Gennemførelsen af Kommissionens meddelelse af 2. juni 2010 om regulering af finansielle tjenesteydelser med sigte på bæredygtig vækst¹⁵ skulle gøre det muligt at styrke disse markeders rolle til fordel for realøkonomien. Det er imidlertid også på sin plads at udforske nye muligheder for at udvikle virksomhedernes styringsformer, innovative former for incitamenter til visse typer investeringer eller effektive samarbejdsformer mellem det private og det offentlige for i givet fald at bidrage til at hæve investeringspolitikernes sigtepunkt.

Forslag nr. 15: Kommissionen vil overveje at fremme oprettelsen af private obligationslån til finansiering af europæiske projekter ("projektobligationer").

En af måderne til at mobilisere den private investering til fordel for Europa 2020-strategiens målsætninger ville være at udbedre manglerne i den private finansiering gennem Den Europæiske Unions budget i højere grad, end det i øjeblikket er tilfældet. Der er på grundlag af revisionen af budgettet blevet foreslået en række metoder, hvormed budgettets virkning kan forstærkes. Med innovative finansielle instrumenter ville de europæiske midler kunne anvendes i partnerskab med banksektoren og den private sektor, særlig gennem Den Europæiske Investeringsbank (EIB). De skulle således finde generel anvendelse for projekter med et langsigtet kommercielt potentiale. Et vigtigt initiativ er projektet vedrørende "projektobligationer", der udstedes af den private sektor, og for hvilke EU's budget skal anvendes til at styrke deres notering for at tiltrække finansiering fra EIB, de øvrige finansielle institutioner og private investorer på kapitalmarkederne, herunder pensionsfonde og forsikringselskaber.

Forslag nr. 16: Kommissionen vil undersøge muligheden for foranstaltninger, der kan tilskynde til, at især langsigtede private investeringer bidrager mere aktivt til gennemførelsen af Europa 2020-strategiens mål. Disse foranstaltninger kunne vedrøre en reform af virksomhedernes ledelsessystem og skabe incitamenter til langsigtede, bæredygtige og etiske investeringer, som er en forudsætning for intelligent, grøn og inklusiv vækst. Frem til 2012 vil Kommissionen sørge for, at venturekapitalfonde etableret i de enkelte medlemsstater kan fungere og frit investere i Den Europæiske Union (i givet fald gennem vedtagelse af ny lovgivning). Den vil gøre en indsats for at fjerne enhver form for afgiftsmæssig behandling, der er ugunstig for grænseoverskridende aktiviteter.

Der bør skabes betingelser for en mere aktiv mobilisering af den private opsparing til støtte for investering, herunder investeringer, der som følge af de kriterier, de er underlagt, bidrager på den mest effektive gennemførelse af Europa 2020-strategien. Den manglende adgang til finansiering er en af de faktorer, som virksomhederne jævnligt nævner som en hindring for deres vækst og jobskabelse. Det er især nødvendigt at forbedre adgangen til finansiering for

¹⁵ KOM(2010) 301.

SMV'er, men ligeledes at indføre incitamentmekanismer, som fremmer alle former for bæredygtig investering eller støtter en langsigtet strategi. En passende finansiering af de europæiske infrastrukturer, som er en betingelse for Europa 2020-strategiens succes, er også påkrævet. Kommissionen vil til dette formål undersøge, i hvilket omfang reformen af virksomhedernes ledelsessystem, udviklingen af "investeringsmærkning" eller af investeringsuafhængige evalueringsmetoder kan bidrage til disse mål.

Venturekapital udgør en væsentlig finansieringskilde, især for innovative nystartede virksomheder. Adgangen til venturekapital i Den Europæiske Union besværliggøres imidlertid af fragmenterede og dårligt fungerende venturekapitalmarkeder. Der er behov for lovgivningsmæssige rammer, som sikrer, at venturekapitalfonde kan operere i hele Den Europæiske Union, samt en samordning af afgiftsreglerne for at undgå risikoen for dobbelt afgiftsbelægning.

Forslag nr. 17: Kommissionen vil efter den igangværende evaluering af EU-lovgivningen om offentlige kontrakter og på grundlag af en bred høring senest i 2012 fremsætte lovgivningsforslag med det formål at forenkle og modernisere EU-reglerne for at gøre tildelingen af kontrakter mere smidig og muliggøre en bedre brug af offentlige kontrakter til støtte for andre politikker.

De varer og tjenesteydelser, som indkøbes af det offentlige, udgør omkring 17 % af EU's BNP. EU-lovgivningen om offentlige kontrakter har til formål at skabe et åbent og konkurrencedygtigt transeuropæisk marked for store offentlige kontrakter, hvorved skatteyderne sparer flere mia. euro om året. Samtidig kan offentlige indkøb være en vigtig støttevektor for eksempelvis innovation, miljøbeskyttelse eller beskæftigelse. Det komplekse samspil mellem EU-reglerne og de nationale regler gør ofte de administrative offentlige indkøbsprocedurer meget tunge. Deltagelsen af virksomheder fra andre medlemsstater i udbud er fortsat på et meget lavt niveau¹⁶.

Forslag nr. 18: Kommissionen vil i 2011 vedtage et lovgivningsinitiativ om koncessionskontrakter vedrørende tjenesteydelser. Klare og proportionale regler vil skabe mulighed for at forbedre adgangen til markedet for europæiske virksomheder og sikre gennemsigtighed, ligebehandling og lige vilkår for de økonomiske aktører. De vil tilskynde til offentlig-private partnerskaber og udvikle potentialet for et bedre forhold mellem kvalitet og pris for brugerne af tjenesteydelserne og de kontraherende myndigheder.

Koncessionskontrakter om tjenesteydelser repræsenterer 60 % af de offentlig-private partnerskabskontrakter (svarende til en værdi på 118,8 mia. EUR i 2006). En forbedring af betingelserne for konkurrencebaseret tildeling af koncessionskontrakter om tjenesteydelser og en nedbringelse af retsusikkerheden vil fremme en effektiv anvendelse af infrastrukturer. Offentlig-private partnerskaber og navnlig koncessionskontrakter om tjenesteydelser muliggør mobilisering af langsigtede investeringer i f.eks. energi-, affaldshåndterings-,

¹⁶ De grænseoverskridende offentlige indkøb udgjorde således kun omkring 1,5 % af alle tildelinger af offentlige kontrakter i 2009. Omfanget af samhandelen i forbindelse med offentlige kontrakter er meget mindre end i forbindelse med private kontrakter, hvilket tyder på, at man ikke fuldt ud har udnyttet fordelene ved grænseoverskridende handel og konkurrence.

transportinfrastruktursektoren. Kommissionen vil fremlægge forslag om en lovgivning, der skal skabe en europæisk ramme, som fremmer denne type offentlig-private partnerskaber uden at pålægge de lokale myndigheder unødige byrder.

1.5. Oprettelse af lovgivnings- og afgiftsmæssige rammer til fordel for virksomhederne

For at vores virksomheder kan få gavn af alle de muligheder, som det indre marked tilbyder, herunder den frie etableringsret, skal de regler, som det bygger på, være enkle, tilpassede og egnede til at løse de problemer, som de støder på i deres daglige virke. Foranstaltningerne i dette afsnit omfatter bl.a. en nedbringelse af den administrative og forskriftsmæssige byrde med en positiv indvirkning på vækst og jobskabelse¹⁷. I den forbindelse vil der blive iværksat konkrete initiativer for at sikre sammenkobling af virksomhedsregistre og gensidig anerkendelse af elektroniske identifikations- og autentifikationssystemer i Den Europæiske Union. Beskatningsspørgsmålene er ligeledes væsentlige. Initiativer vedrørende virksomhedernes beskatningsgrundlag eller moms tager sigte på at begrænse den administrative byrde for virksomhederne og fremme deres grænseoverskridende aktiviteter. Desuden bør forsvars- og sikkerhedssektoren tages i betragtning, da disse sektors højteknologi, innovation og knowhow fremmer den samlede økonomis udvikling og vækst.

Forslag nr. 19: Kommissionen vil iværksætte initiativer til forbedring af samordningen af de nationale skattepolitikker, bl.a. gennem et forslag til direktiv med det formål at etablere et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG) i 2011.

De nuværende indbyrdes meget forskellige 27 nationale selskabsskattesystemer i EU skaber betydelige skattemæssige hindringer, som hæmmer eller endog står i vejen for virksomhedernes grænseoverskridende aktiviteter. En sådan opsplittning medfører betydelige forvriddninger af markedet og omkostninger til at bringe systemerne i overensstemmelse med hinanden. Dette gælder især for SMV'er, som ofte ikke er i besiddelse af de nødvendige midler til at rette op på den manglende effektivitet, og det kan forhindre dem i at udvikle sig på det indre marked. Indførelsen af et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag har til formål at rette op på de skattebestemmelser, som begrænser væksten. Koncernerne ville kun skulle overholde et enkelt sæt skatteregler og have med én skatteforvaltning at gøre i hele EU (kvikskranke). Omsætningen ville derfor blive konsolideret på koncernniveau, og udgifterne ville blive trukket fra indtægterne uden hindringer i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter. Virksomhederne ville desuden ikke længere være nødt til at overholde regler om interne afregningspriser i forbindelse med koncerninterne transaktioner (dvs. prisjustering for hver enkelt transaktion mellem virksomheder i samme koncern). Der vil i forbindelse med de koncerninterne forhold ikke længere forekomme dobbeltbeskatning eller dobbelt skattefritagelse som følge af forskelle eller uoverensstemmelser mellem de nationale skattelovgivninger. En ikke-samordnet indsats på nationalt plan ville blot føre til en gengivelse af den nuværende situation, fordi virksomhederne fortsat ville blive konfronteret med lige så mange skattesystemer, som antallet af lande, hvor de udøver deres aktiviteter. De initiativer, der foreslås af Kommissionen, har ikke til formål at harmonisere selskabsskatteprocenten.

¹⁷ En nedbringelse på 10 % af den administrative byrde, der hviler på virksomhederne, ville medføre en stigning i BNP på 0,6 %.

Forslag nr. 20: Kommissionen vil offentliggøre en ny strategi om moms i 2011 på grundlag af en grønbog, som er planlagt i 2010, og hvormed der foretages en gennemgribende revision af momssystemet.

De nuværende momsbestemmelser indeholder mange begrænsninger, som bl.a. udgør en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde for virksomhederne. Det komplekse system af momssatser og momsfritagelser, de undtagelser og muligheder, medlemsstaterne har, og de særlige regler for grænseoverskridende transaktioner er til skade for et velfungerende indre marked og de europæiske virksomheders konkurrenceevne, fordi der er store omkostninger forbundet med at overholde reglerne, især for virksomheder, der er aktive i flere medlemsstater. Trods den betydelige udvikling på det teknologiske og økonomiske område siden momssystemet indførelse, er det i vid udstrækning forblevet uændret, herunder for så vidt angår virksomhedernes oplysningspligt og reglerne for momsopkrævning. Desuden er der i forbindelse med det nuværende system risiko for svig: Næsten 12 % af momsen bliver ikke opkrævet på grund af afgiftssvig, afgiftsunddragelse, ikke erlagte afgifter eller konkurser. I den kommende strategi på momsområdet fremhæves de prioriteter, som skal indføres i form af lovgivningsforslag, for at fastlægge momsbestemmelser, som er mere solide og effektive for det indre marked.

Forslag nr. 21: Kommissionen vil i 2011 fremsætte forslag til lovgivning om indførelse af sammenkoblede virksomhedsregistre.

Da der mangler et net, som sammenkobler de nationale virksomhedsregistre, bliver adgangen til virksomhedsoplysninger i andre medlemsstater kompliceret, hvilket fører til en tung administrativ byrde og høje omkostninger for de virksomheder, der udøver grænseoverskridende virksomhed, og manglende gennemsigtighed for de andre virksomheder, forbrugerne og de offentlige myndigheder.

Forslag nr. 22: Kommissionen vil senest i 2012 fremsætte forslag om en afgørelse med det formål at sikre gensidig anerkendelse af elektroniske identifikations- og autentifikationssystemer i hele EU på grundlag af onlineautentificeringstjenester, som skal stilles til rådighed i alle medlemsstater. Kommissionen vil i 2011 fremsætte forslag om revision af direktivet om elektroniske signaturer med det formål at skabe et retsgrundlag for grænseoverskridende anerkendelse af og interoperabilitet mellem e-autentificeringssystemerne.

Som det blev understreget i Kommissionens meddelelse om den digitale dagsorden stilles der i tjenesteydelsesdirektivet eller handlingsplanen for elektronisk baserede offentlige indkøbsprocedurer krav om, at virksomhederne skal kunne kommunikere med de administrative myndigheder ad elektronisk vej, herunder på tværs af landegrænserne, for at det indre marked skal kunne fungere korrekt. Interoperabilitet og gensidig anerkendelse af de nationale elektroniske identifikations- og autentifikationssystemer er væsentlige forudsætninger for uhindret at kunne anvende de offentlige onlinetjenester på tværs af landegrænserne.

1.6. Konkurrenceevne på de internationale markeder

De europæiske virksomheder er i stand til at sælge deres varer og tjenesteydelser i hele verden, idet de udnytter den globale kommercielle åbning og integration. Det indre marked udgør et betydningsfuldt solidt ståsted, hvor de europæiske virksomheder bedre kan forberede sig på den internationale konkurrence og på at indtage nye markeder. Dette gør det endnu mere vigtigt at sikre sammenhængende og komplementære politikker på og uden for det indre marked.

EU er den største eksportør af varer og tjenesteydelser i verden og en af de vigtigste modtagere af direkte investeringer fra udlandet. Men vi skal ikke stikke os selv blå i øjnene. Europa skal forsvare sine interesser og sine værdier mere beslutsomt, på et gensidigt grundlag og til fordel for alle parter. Man kan gennem frihandelsaftaler sikre, at de europæiske virksomheder får adgang til større markeder, og det lovgivningsmæssige samarbejde med vores vigtigste handelspartnere kan uddybes. Desuden bør de kommercielle partnerskaber bygge på gensidige interesser og fordele samt tage udgangspunkt i, at både EU og dens partnere har en række rettigheder men også forpligtelser. Kommissionen vil forblive agtpågivende med hensyn til at forsvare de europæiske interesser og arbejdspladser, og den vil med alle passende midler bekæmpe enhver form for urimelig handelspraksis.

Mere ensartede internationale regler kan kun være en fordel for de europæiske virksomheder, navnlig fordi de derved nedbringer omkostningerne ved at tilpasse sig de regler og standarder, som er forskellige fra dem, der anvendes i Europa. Det er desuden væsentligt at sikre europæiske virksomheder adgang til tredjelandsmarkeder, herunder til offentlige kontrakter, på lige vilkår.

Det indre marked skal ligeledes forblive et tiltrækningspunkt for kandidatlandene, lande, der muligvis kan tænkes at søge om medlemskab af Den Europæiske Union, og nabolande. Kommissionen vil overveje at fortsætte udvidelsen af reglerne for det indre marked under hensyntagen til graden af konvergens på lovgivningsområdet og de pågældende landes evne til på effektiv vis at gennemføre de relevante regler.

Forslag nr. 23: Kommissionen vil fortsat uddybe sit lovgivningsmæssige samarbejde med de vigtigste handelspartnere (såvel bilateralt – lovgivningsmæssige dialoger – som multilateralt – f.eks. i G20-regi) med det dobbelte formål at fremme tilnærmelse af lovgivningerne, bl.a. ved om muligt at tilskynde til ensartede regler i tredjelande, og at slå til lyd for en mere udbredt anvendelse af internationale standarder. Den vil på dette grundlag forhandle internationale handelsaftaler (såvel bilaterale som multilaterale) med særlig vægt på markedsadgang og på tilnærmelse af lovgivningerne, især for så vidt angår tjenesteydelser, intellektuelle ejendomsrettigheder og tilskud.

Den manglende indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne på internationalt plan hæmmer i høj grad den internationale handel. For at forebygge gnidninger og undgå regelarbitrage er Europa-Kommissionen aktivt inddraget i det lovgivningsmæssige samarbejde såvel på multilateralt som på bilateralt plan. G20-processen er i den sammenhæng af afgørende betydning, og EU vil fortsat spille en fremtrædende rolle i denne proces for at fremme finansielle reformer globalt, arbejde i retning af kvalitetslovgivning og presse på for vedtagelsen af internationale standarder. Parallelt hermed er EU også inddraget i

lovgivningsmæssige dialoger med en række strategiske partnere, bl.a. USA, Japan, Kina, Rusland, Indien og Brasilien, men der er behov for en større indsats for at uddybe og udvide disse dialoger. I forbindelse med den økonomiske og finansielle krise ligger de protektionistiske tendenser og lurder lige under overfladen. Disse forhandlinger har til formål at fremme tilnærmelse af lovgivningerne, herunder vedrørende følsomme emner som f.eks. beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder eller tilskud, eller at tilbyde de europæiske virksomheder en vifte af nye muligheder.

Forslag nr. 24: Kommissionen vil i 2011 fremsætte forslag til en retsakt, der tager udgangspunkt i gennemførelsen af EU's internationale forpligtelser, med det formål at styrke dens evne til at sikre en bedre balance i adgangen til offentlige kontrakter i de industrialiserede lande og de store vækstøkonomier.

Der er et gab imellem EU's relativt åbne offentlige kontrakter og den manglende adgang til vores handelspartners offentlige kontrakter. EU's internationale forpligtelser vedrørende markedsadgang (aftalen om offentlige indkøb (GPA) og frihandelsaftaler) finder ikke ensartet anvendelse i EU. Det fører til ulige spilleregler for de europæiske virksomheder såvel inden for som uden for EU og til ulige konkurrence mellem de europæiske virksomheder og virksomheder i tredjelande. På internationalt plan har EU vanskeligt ved at opnå en bedre markedsadgang, da EU har en begrænset vægt i handelsforhandlingerne med GPA-landene og/eller i forhandlingerne om bilaterale frihandelsaftaler.

2. EUROPÆERNE SKAL SÆTTES I CENTRUM FOR DET INDRE MARKED, SÅ DE KAN GENVINDE TILLIDEN

"Forene markedet og den sociale dimension": Mario Monti foreslår en reel mulighed for at sætte skub i det indre marked og for hele Europa. Selv om det under krisen beviste sin soliditet, giver det fortsat anledning til bekymring. **Europæerne skal igen sættes i centrum for dette store marked** og "den sociale markedsøkonomi med høj konkurrenceevne" skal genindføres.

Et godt socialt system, et effektivt uddannelsessystem og en effektiv erhvervsuddannelse, arbejdspladser af høj kvalitet og en ambitiøs politik for lønmodtagernes sundhed og sikkerhed er alle faktorer, der bidrager til effektive markeder og skal betragtes som rigdoms- og vækstfaktorer. De bidrager til at gøre et land attraktivt, skaber sociale bånd og er – på linje med andre strukturelle faktorer som f.eks. infrastrukturernes kvalitet og tæthed – determinanter for den globale konkurrenceevne.

Derimod er fattigdom, arbejdsløshed, udstødelse og frygt for fremtiden alle sammen faktorer, der medfører omkostninger og økonomiske problemer for samfundet. Det har de europæiske virksomheder forstået, og overalt i Europa og i verden bidrager de til at udvikle deres omgivelser ved deltage aktivt i forbindelse med fonde, civilsamfundet, de lokale folkevalgte, deres leverandører eller kunder gennem en række partnerskaber, der sikrer en bæredygtig og solidarisk udvikling for alle.

Det indre marked er også med til at forme den enkelte borgers identitet: Sprogindlæring i skolen, rejser, studieophold i udlandet, brugen af euroen, det varierede vareudbud osv. er alt sammen aspekter af dagligdagen, som gør, at vi alle er europæere, uanset om vi er forbrugere,

arbejdstagere, studerende, opsparende, entreprenører, brugere af offentlige tjenester, patienter eller pensionister. Ikke desto mindre ser europæerne dette område skrumpe, jo ældre de bliver: I arbejdslivet, forbrugsmønstret eller i forbindelse med helbreds- og pensionsspørgsmål bliver mulighederne på europæisk plan mindre tilgængelige.

Der findes – under hensyntagen til de sociale sikringsordninger, der henhører under medlemsstaternes kompetence - en lang række områder, hvor den menneskelige dimension af den "sociale" markedsøkonomi kan bidrage til at **skabe tillid til det store indre marked og sikre, at det fungerer effektivt**. Det skal ligeledes understreges, at arbejdsmarkedets parter spiller en betydelig rolle, både på nationalt niveau og på EU-niveau, hvor de er fortalere for de forskellige økonomiske sektors ønsker og forventninger og idet dialogen nogle gange kan føre til en aftale med europæisk omfang.

Der findes også talrige retlige midler, som mere specifikt giver EU-institutionerne mulighed for at deltage aktivt i denne sociale dimension og for at integrere sociale og almennyttige investeringer i den økonomiske og finansielle genopbygning.

Chartret om grundlæggende rettigheder bekræfter en række økonomiske og sociale rettigheder, som det også gør mere synlige. I henhold til traktaten om Den Europæiske Union anerkender Unionen de rettigheder, friheder og principper, der er fastsat i chartret, der har samme retsgyldighed som traktaterne. Kommissionen forpligter sig til at sikre, at der tages behørigt hensyn til chartret i forbindelse med udarbejdelsen af Unionens politikker¹⁸. Den "horizontale sociale klausul"¹⁹, som nu er forankret i EU-traktaten, skaber mulighed for at vurdere relevansen af alle politiske foranstaltninger ud fra deres sociale konsekvenser, skal træde i funktion og inddrages i alle vore fælles overvejelser.

En ny ambition er at **skabe effektive markeder til støtte for de europæiske virksomheders kreativitet og dynamik og samtidig give europæerne tilliden til deres indre marked tilbage**. Den skal tilføre EU-politikkerne mere bæredygtige perspektiver ved bedre at forudse og afbøde kriser og konsolidere EU's sociale og territoriale samhørighed. En styrkelse af samhørigheden og især af den territoriale dimension er en forudsætning for, at det indre marked kan fungere hensigtsmæssigt. Det er med dette formål, at Kommissionen inden længe vil fremlægge en række forslag med henblik på at forbedre samhørighedspolitikens virkning, gøre den mere resultat- og effektivitetsorienteret, stille større krav til gennemførelsen og koncentrere EU's ressourcer om de store prioriteter. Den vil ligeledes undersøge mulighederne for at forbedre det indre markeds infrastruktur, herunder ved at opfordre til anvendelsen af offentlig-private partnerskaber.

Denne akt for det indre marked har stor betydning for borgerne i deres egenskab af økonomiske aktører. Spørgsmålet om de rettigheder af ikke-økonomisk art, som borgerne nyder godt af i forbindelse med deres hverdag, behandles sideløbende i "rapporten om unionsborgerskabet 2010 - fjernelse af hindringerne for EU-borgernes udøvelse af deres rettigheder i EU", der samtidig vedtages af Kommissionen.

¹⁸ "Strategi for Den Europæiske Unions effektive gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder", KOM(2010) 573 endelig af 19.10.2010.

¹⁹ Artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2.1. Forbedring af de offentlige tjenester og centrale infrastrukturer

Det europæiske projekt bygger ganske vist på markedskræfternes spil, som sikrer borgerne adgang til det største udbud af varer og tjenesteydelser til den laveste pris og fremmer innovation, men gør samtidig EU's sociale og territoriale samhørighed til omdrejningspunkt for sine overvejelser og erkender, at et frit marked alene ikke i tilstrækkelig grad opfylder alle kollektive behov.

Derfor erkender Den Europæiske Union, jf. artikel 14 i TEUF og protokol nr. 26 til traktaterne, den sociale nytte og den økonomiske værdi af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, og den skaber i overensstemmelse med nærhedsprincippet mulighed for, at de offentlige myndigheder kan levere, udlægge og tilrettelægge disse tjenester på en måde, som opfylder brugernes behov. Det er også grunden til, at Unionen har ladet den gradvise liberalisering af de store netværksindustrier, der skal give den europæiske økonomi en øget konkurrenceevne, ledsage af en række strenge krav om offentlige tjenester for alle borgere. Det er endvidere grunden til, at Unionen arbejder for udviklingen af velfungerende transeuropæiske infrastrukturer, påpeger manglende led i de forskellige sektorer og fremmer deres udbygning ved hjælp af incitamenter.

En række af de aktiviteter, som de offentlige myndigheder udøver dagligt, henhører under en økonomisk aktivitet og dermed under EU-rettens anvendelsesområde. Det henhører således under Kommissionens enekompetence i henhold til artikel 106 i TEUF at sikre, at disse kompensationer, i det omfang at de udgør statsstøtte, er kompatible med det indre marked. Kommissionen vil fortsætte sin evaluering og påbegynde en eventuel ajourføring af beslutningen og rammebestemmelserne om statsstøtte i form af kompensation for public service-forpligtelser (også kaldet "Altmark-pakken").

Anvendelsen af EU-reglerne om offentlige tjenester afstedkommer en række spørgsmål af praktisk karakter for de kompetente offentlige myndigheder og visse af sektorens aktører, særlig inden for sociale tjenester. Unionen og dens medlemsstater skal derfor fortsat være garanter for eksistensen af et lovgrundlag, som giver de offentlige myndigheder mulighed for at udføre deres arbejdsopgaver og effektivt opfylde alle borgernes behov. Unionen skal ligeledes konkretisere en ny ambition og indkredse samt bidrage til hurtig etablering af de infrastrukturer, der er mest afgørende for et velfungerende indre marked og udvikling af nye tjenester for europæere. Det indgår navnlig i 2020-strategien, at alle europæere senest i 2013 skal have højhastighedsinternetadgang. Denne strategi har til formål at sikre, at alle europæere senest i 2020 har adgang til højere transmissionshastigheder, over 30 Mb/s, og at mindst 50 % af husholdningerne abonnerer på internettilslutninger på over 100 Mb/s.

Forslag nr. 25: Kommissionen forpligter sig til senest i 2011 at vedtage en meddelelse ledsaget af en række foranstaltninger vedrørende forsyningspligtigheder.

Unionen og dens medlemsstater skal sørge for, at de kollektive tjenester, herunder de sociale tjenester, som svarer til europæernes behov, bliver lettere at udøve på det rette niveau, overholder klare regler for finansiering, er af højeste kvalitet og rent faktisk er tilgængelige for alle. Set i dette perspektiv har Kommissionens initiativer tre omdrejningspunkter.

For det første drejer det sig om at give de offentlige myndigheder en "værktøjskasse", der er brugervenlig og effektiv samt dækker alle de relevante problematikker (såsom finansiering,

offentlige indkøb eller samarbejde offentlige myndigheder imellem), og som skaber mulighed for, at de inden for deres kompetenceområde og i overensstemmelse med deres udstrakte autonomi kan tilbyde offentlige lokale kvalitetstjenester, som svarer til borgernes behov. Den burde ligeledes gøre det muligt bedre at evaluere kvaliteten af disse tjenester og foretage sammenligninger på sektorplan og tværnationalt.

For det andet drejer det sig om at give europæerne mulighed for at foretage en vurdering af udviklingen i kvaliteten af de tjenester, som de får tilbudt, bl.a. i forbindelse med reformerne af liberaliseringen af de store netværksindustrier (transporttjenester, posttjenester og energi).

For det tredje drejer det sig om bedre at opfylde kravet om almen adgang til de tjenester, som europæerne betragter som væsentlige i deres dagligliv (f.eks. posttjenesterne), i og med at kvaliteten af de kollektive tjenester nødvendigvis hænger sammen med deres tilgængelighed, også ud fra et prismæssigt synspunkt. Der bør foretages en gennemgribende analyse, baseret på de praktiske erfaringer, af eventuelle hindringer for almene kvalitetstjenester. Dette ønske om at opfylde alles behov skal ligeledes bygge på en dynamisk evaluering af europæernes behov, som ændrer sig i takt med den hurtige udvikling i samfundet og i den sociale praksis.

Kommissionen forpligter sig bl.a. til:

- at foretage en revision og en ajourføring af svarene på de ofte stillede spørgsmål fra borgere og offentlige myndigheder i forbindelse med anvendelsen af EU-retten (statsstøtte og offentlige kontrakter) på tjenester af almen interesse
- at indføre foranstaltninger, der giver mulighed for en bedre evaluering og sammenligning, på EU-niveau, af kvaliteten af udbuddet af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, bl.a. på grundlag af de praktiske erfaringer og
- at foretage en undersøgelse af, hvorvidt det er hensigtsmæssigt og i givet fald muligt at udvide forsyningspligtydelserne til andre områder under hensyntagen til udviklingen i EU-borgernes grundlæggende behov, eventuelt på grundlag af artikel 14 i TEUF

Forslagene vedrørende evaluering og revision af de regler, der finder anvendelse på det indre marked – herunder samarbejdet mellem offentlige myndigheder - og et direktiv om koncessioner, bygger på samme principper, idet de også har til formål at supplere de offentlige myndigheders "værktøjskasse". Det skal desuden ligeledes understreges, at de initiativer, der har til formål at modernisere ovennævnte store netværksindustriers infrastrukturer (energi, transport og elektronisk kommunikation), også er et resultat af EU's ambition med hensyn til at løse udfordringerne i forbindelse med moderniseringen af vores infrastrukturer af almen interesse.

Forslag nr. 26: Kommissionen vil i 2011 vedtage en revision af Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet og et forslag vedrørende en overordnet ramme for finansieringen af transportinfrastrukturerne.

Til trods for de betydelige investeringer, der er foretaget, råder Den Europæiske Union i øjeblikket ikke over et tilstrækkeligt sammenhængende, interoperabelt og effektivt grænseoverskridende transportinfrastrukturnet. Transportinfrastrukturer er imidlertid væsentlige for at sikre, at det indre marked kan fungere på tilfredsstillende vis, og for at

fremme en bæredygtig vækst og udvikling. Ud over den manglende samordning medlemsstaterne imellem for så vidt angår planlægning, finansiering og styring af projekter, udgør den manglende overordnede ramme for finansiering på europæisk plan, som ville gøre det muligt at udpege de vigtigste huller i det indre marked, en større hindring. Denne finansieringsramme defineres på grundlag af den næste flerårige finansielle ramme, der er planlagt medio 2011.

Forslag nr. 27: Kommissionen vil for at fremme udviklingen af et fuldt operationelt indre marked for energi vedtage en meddelelse om de prioriterede mål for energiinfrastrukturen frem til 2020-2030, hvori der tages højde for problemet med manglende led, og hvori integreringen af vedvarende energikilder fremmes. Der vil blive fremsat forslag om de nødvendige værktøjer for gennemførelsen af disse prioriterede mål i 2011 i et nyt instrument for sikkerhed og europæiske energiinfrastrukturer.

Etableringen af et europæisk energimarked forudsætter moderne infrastrukturer. De centrale mål i Unionens politik for energiforsyning er, at den skal være konkurrencedygtig, bæredygtig og sikker. Dette kræver energiinfrastrukturer, som er bedre forbundet med de nationale energinet, som er i stand til at inddrage en voksende mængde vedvarende energi, og som muliggør spredning af forsyningskilderne. Som svar på disse udfordringer er der behov for en hurtig modernisering, en opgradering og en sammenkobling af de eksisterende infrastrukturer. En ny europæisk politik for energiinfrastrukturer er påkrævet med henblik på at ændre den måde, hvorpå nettene planlægges og udvikles i EU. Der skal findes løsninger i forbindelse med de manglede led, f.eks. energinettene i Nordsøen eller den sydlige gaskorridor. Nettet skal gøres mere intelligente, så energien kan blive anvendt og transporteret mere effektivt. Godkendelsesprocedurerne skal gøres mere effektive og gennemsigtige, og der skal findes nye finansieringsløsninger for at muliggøre de gigantiske investeringer på over 200 mia. EUR²⁰ i løbet af det næste årti for de store europæiske transmissionsnet til elektricitet og gas, hvortil der skal tilføjes ca. 400 mia. EUR til vedligeholdelse, modernisering og udvidelse af de nationale distributionsnet.

Forslag nr. 28: Europa-Parlamentet og Rådet bør vedtage forslaget til afgørelse om et handlingsprogram vedrørende den europæiske frekvenspolitik med henblik på en mere effektiv forvaltning og anvendelse af europæiske radiofrekvenser.

Europæiske radiofrekvenser skal udnyttes mere effektivt og på en mere harmoniseret og samordnet måde, således at der er tilstrækkeligt med frekvenser til rådighed til at opfylde borgernes og virksomhedernes behov. Hvis de samme frekvensbånd er tilgængelige på fleksible tekniske vilkår i hele EU, vil de derved opnåede stordriftsfordele muliggøre en sænkning af priserne på kommunikation for alle brugere.

2.2. Styrkelse af solidariteten på det indre marked

Ifølge Mario Monti kan skuffelsen over det indre marked - også - forklares ved en følelse af, at de successive liberaliseringer er sket på bekostning af de forskellige økonomiske aktørers

²⁰ Kilde: Generaldirektoratet for Energi.

erhvervede sociale rettigheder. Lissabontraktaten og bekræftelsen af idéen om "en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne" som en af de vigtigste målsætninger tvinger os til at danne os et mere nuanceret billede af det indre marked. De økonomiske frihedsrettigheder og retten til kollektive skridt skal bringes i overensstemmelse med hinanden. Det er væsentligt at puste nyt liv i dialogen mellem arbejdsmarkedets parter, hvilket i højere grad kan føre til lovgivning "udarbejdet af og for" arbejdsmarkedets parter som udtrykkeligt fastsat i Lissabontraktaten.

Det indre markeds frihedsrettigheder skal gavne de stærkeste og de svageste. Alle skal kunne nyde godt af det indre markeds muligheder, herunder handicappede og ældre. Man skal gøre en særlig indsats for svagtseendes og døves adgang til varer og tjenesteydelser, herunder kulturelle tilbud, f.eks. ved at udvikle hensigtsmæssigt teknologisk udstyr (automatisk tekstning eller særlige udsendelser på offentlige kanaler).

Forslag nr. 29: Kommissionen vil på grundlag af sin nye strategi for Den Europæiske Unions effektive gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder²¹ sikre, at der tages behørigt hensyn til de rettigheder, der er fastsat i chartret, herunder retten til kollektive skridt. Kommissionen vil foretage en forudgående og gennemgribende analyse af den sociale virkning af samtlige lovgivningsforslag om det indre marked.

Forslag nr. 30 : Kommissionen vil i 2011 vedtage et lovgivningsinitiativ med det formål at forbedre gennemførelsen af direktivet om udstationering af arbejdstagere, som formentlig kommer til at omfatte eller blive suppleret med en præcisering af udøvelsen af grundlæggende sociale og arbejdsmarkedsmæssige rettigheder i forbindelse med det indre markeds økonomiske frihedsrettigheder.

Den frie udveksling af tjenesteydelser medfører, at man skal kunne sende sit personale til en anden medlemsstat. Udstationering af arbejdstagere udgør derfor et vigtigt element i det indre marked for tjenester. For på passende vis at sikre de pågældende arbejdstageres rettigheder på europæisk plan indeholder direktivet om udstationering af arbejdstagere en hård kerne af beskyttende bestemmelser fra modtagerstatens side, som ligeledes skal anvendes på udstationerede arbejdstagere. Endvidere gør komplekse nationale administrative procedurer og vanskeligheder med dobbeltbeskatning fortsat udstationering af arbejdstagere kompliceret, hvorved adgangen til fri udveksling af tjenesteydelser begrænses. Gennemførelsen, anvendelsen og håndhævelsen af dette direktiv kan imidlertid forbedres og fortolkningen præciseres.

Forslag nr. 31: Kommissionen vil foretage en ny gennemgang af direktivet om arbejdsmarkedsorienterede pensionskassers aktiviteter og overvågning heraf (pensionsfonde) i 2011 samt udvikle andre forslag på grundlag af grønbogen af juli 2010 om pensioner, bl.a. for at fjerne de hindringer, som vandrende arbejdstagere støder på, når de vil tilrettelægge deres pension.

²¹ "Strategi for Den Europæiske Unions effektive gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder", KOM(2010) 573 endelig af 19.10.2010.

Dette område skal undersøges nærmere på grund af befolkningens aldring og den økonomiske og finansielle krises indvirkning på de offentlige finanser og den finansielle stabilitet. Grønbogen fra juli 2010 satte gang i debatten om de problemer, der skal løses, for at EU's borgere kan opnå en passende og langtidssikret pension.

Forslag nr. 32: Kommissionen vil iværksætte en høring af arbejdsmarkedets parter for at skabe en europæisk ramme for foregribelse af de industrielle omstruktureringer.

Ud over en tilgang, hvor man blot reagerer på den økonomiske og finansielle krise, har en række foregribende strategier gjort det muligt for virksomheder at undgå arbejdsmarkedskonflikter ved hjælp af en proaktiv og forhandlingsbaseret forvaltning af omstruktureringer. Dette er en betingelse for den økonomiske succes og en social nødvendighed, fordi der derved opnås en ny fordeling af ressourcerne til fordel for nye sektorer, og arbejdstagerne får nye muligheder, når deres job er i fare. En europæisk ramme for omstrukturering ville skabe mulighed for at etablere et miljø baseret på gensidig tillid.

2.3. Livslang adgang til beskæftigelse og uddannelse

Europæerne tillægger forståeligt nok beskæftigelsen stor betydning. Det indre marked udgør en formidabel mulighed, der stadig udnyttes for lidt, for, at den enkelte kan udnytte sin uddannelse og sine kvalifikationer og søge ledige job i andre medlemsstater. Der bør foreslås konkrete værktøjer for at tilskynde til og fremme bevægelighed for kvalifikationer på det indre marked.

At uddanne sig i Europa er en af de mest attraktive facetter ved de frihedsrettigheder og de muligheder, som det indre marked tilbyder. Muligheden for at studere og uddanne sig i en anden medlemsstat er dog ikke kun et spørgsmål om personlig udvikling, den medfører også livslang tilegnelse af nye kompetencer, som bidrager til at opbygge morgendagens videnbaserede økonomi.

Forslag nr. 33: Kommissionen vil i 2012 stille forslag om et lovgivningsinitiativ til reform af systemerne for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ud fra en evaluering af gældende EU-ret for at fremme arbejdstageres mobilitet og tilpasse uddannelserne til arbejdsmarkedets aktuelle behov. I den forbindelse vurderes mulighederne for et erhvervspas.

Retten til at udøve sit erhverv i en anden medlemsstat er en af de traktatfæstede og grundlæggende frihedsrettigheder. Den er af afgørende betydning for borgerne og for arbejdstageres frie bevægelighed, den frie etableringsret og den frie udveksling af tjenesteydelser, som der kan stilles hindringer i vejen for i form af krav vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, der er erhvervet i en anden medlemsstat. Der findes i dag 4 600 lovregulerede erhverv i EU. En lang række fagfolk udsættes stadig i dag for langvarige og vanskelige procedurer, inden deres kvalifikationer anerkendes. Spørgsmålene om anerkendelse af eksamensbeviser vedrører 20 % af de sager, der behandles i Solvit. Et direktiv fra 2005 indeholdt forenklinger især for at fremme fagfolks midlertidige mobilitet. Det nuværende system skal evalueres, så man kan danne sig et billede af, om alle mulighederne i dette direktiv er blevet udnyttet fuldt ud. Der stilles i direktivet f.eks. forslag

om anvendelse af et erhvervspas, uden at man tillægger det nogen reel betydning. Et sådant pas kunne udgøre en merværdi for visse interesserede fagfolk og borgere. Der er ligeledes et voksende behov for faglært arbejdskraft, som vil blive sværere at opfylde i fremtiden på grund af den faldende erhvervsaktive befolkning. Dette system skal ligeledes tage højde for de betydelige ændringer, der er sket i medlemsstaternes uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer, med det formål at fremme adgang og tilbagevenden til beskæftigelse. Det er grunden til, at Kommissionen har indledt arbejdet med at evaluere direktivet fra 2005, som vil føre til en grønbog i 2011 og en revision af direktivet i 2012.

Forslag nr. 34: Kommissionen vil i samarbejde med medlemsstaterne udvikle et "unge på vej-kort", som vil fremme alle unges mobilitet i forbindelse med studier i andre medlemsstater. Den vil udbygge sit websted for "unge på vej" med oplysninger om fjernundervisning og muligheder for uddannelse og erhvervsuddannelse i Europa.

Mobilitet burde indgå i den enkelte unge europæers uddannelsesforløb som en almindelig etape, der siden hen kunne give adgang til et stimulerende job efter erhvervelse af nye kvalifikationer, herunder sproglige. Som led i Europa 2020-strategien har Kommissionen foreslået en række foranstaltninger i sin meddelelse "Unge på vej", der har til formål at bistå de unge med at erhverve den viden, de færdigheder og den erfaring, som er nødvendige for at finde det første job. Blandt disse foranstaltninger undersøger Kommissionen i øjeblikket, om det er muligt at oprette mobilitetslån til europæiske studerende, for således at give flere unge europæere, især de mest ugunstigt stillede, mulighed for at opleve et studieforløb, en uddannelse eller en praktikplads i et andet land.

Forslag nr. 35: Kommissionen vil sikre etableringen af den europæiske referenceramme for kvalifikationer i partnerskab med medlemsstaterne. Den vil fremsætte et forslag til henstilling fra Rådet for at fremme og validere uddannelse på arbejdspladsen ("ikke-formel og uformel læring"). Den vil ligeledes stille forslag om indførelse af et "europæisk kvalifikationspas", som vil gøre det muligt at beskrive den viden og de færdigheder, man har erhvervet i løbet af sit liv. Den vil etablere en overgang mellem den europæiske referenceramme og nomenklaturen over erhverv i Europa.

Trods den succes, programmer som Erasmus har fået, er akademisk anerkendelse af eksamensbeviser og uddannelsesperioder i en anden medlemsstat stadig problematisk²². For at fremme mobilitet skal muligheden for at medbringe færdigheder og viden sikres.

2.4. Nye redskaber til den sociale markedsøkonomi

I dette afsnit om den sociale markedsøkonomi gøres der rede for tre forslag til et indre marked baseret på en "social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne". Det første, initiativet vedrørende socialt iværksætteri, skal gøre det muligt at frigøre de reserver af talenter og finansielle ressourcer, der findes i medlemsstaterne, ved at forene fagfolk inden for forvaltning og finansiering med iværksættere, hvis projekter er innovative og vækstskabende på det sociale område. Det andet forslag, der vedrører retlige former, består af initiativer til

²² Som led i sit program "Unge på vej" har Kommissionen vedtaget et forslag til Rådets henstilling for at fjerne disse hindringer, KOM(2010) 478/3 af 15.9.2010.

forbedring af de juridiske rammer, som regulerer en del af den sociale økonomis aktiviteter. Endelig er det sidste forslag om corporate governance og virksomhedernes sociale ansvar et initiativ, der har til formål at omdefinere virksomhedernes rolle i den moderne økonomi.

Forslag nr. 36: Kommissionen vil i 2011 foreslå et initiativ vedrørende socialt iværksætteri for at støtte og ledsage udviklingen i det indre marked af innovative virksomhedsprojekter på det sociale område, navnlig gennem social vurdering, etisk mærkning og miljømærkning, offentlige indkøb, indførelse af en ny ordning for investeringsfonde og anvendelse af uudnyttet opsparing.

I de seneste år har individuelle iværksættere eller store selskaber igangsat højinnovative projekter på det sociale område. I dette første årti af 2000-tallet har der i Europa og verden vist sig at være et enormt innovationspotentiale inden for den sociale økonomi. Med disse projekter, der udspringer af en enkelt persons eller en gruppe af personers tiltag, er der - uden nødvendigvis at give afkald på ønsket om fortjeneste - blevet fundet kreative løsninger på store socioøkonomiske problemer, der ofte skyldes udstødelse (adgang til fødevarer, boliger, sundhedsydelser, arbejdsmarkedet og banktjenester, tjenester til bedre integration af handicappede mv.) og befolkningens aldring. Disse nye modeller for innovation skaber økonomisk vækst og har positive virkninger for samtlige berørte parter (iværksættere, lønmodtagere, forbrugere, investorer og andre finansielle partnere mv.). De områder, hvor der kan gøres en indsats, er følgende: tilrettelæggelse af offentlige og private indkøb (via den private sektors indkøbspolitik og virksomhedernes sociale ansvar), forbedring af adgangen til finansiering (via bankerne eller de finansielle markeder, navnlig gennem anvendelse af uudnyttet opsparing), indførelse af en ny ordning for investeringsfonde, som over for finanssektoren og forbrugere af finansielle produkter kan fremme og forbedre investeringernes likviditet, når det gælder socialt, økonomisk og teknologisk højinnovative projekter, samt indførelse af ad hoc-kommunikationsværktøjer.

Forslag nr. 37: Den sociale økonomi består af en række virksomheder med forskellig retlig form (stiftelser, andelsselskaber, gensidige selskaber mv.). Hertil er der flere grunde, som fortrinsvis relaterer til finansieringsmåden og præferencerne blandt de aktionærer eller interesseparter, der ledsager socialt, økonomisk og undertiden teknologisk højinnovative projekter. Kommissionen vil fremsætte forslag til foranstaltninger, der kan forbedre kvaliteten af de pågældende retlige strukturer med henblik på at optimere den måde, hvorpå de fungerer, og gøre det nemmere at udvikle dem i det indre marked.

Der vil blive fremsat forslag til følgende initiativer:

- Kommissionen vil inden udgangen af 2011 fremlægge en forordning om statut for den europæiske stiftelse.

Aktiviteterne i stiftelsesregi har i de seneste år udviklet sig kraftigt og gør det muligt at opfylde ambitiøse mål på områder, hvor europæisk kreativitet og innovation er blevet afgørende for det indre markeds konkurrenceevne i en global verden, navnlig på forskningsområdet. De hindringer, der i dag ligger i vejen for udviklingen af stiftelser i Europa, og som vil kunne overvindes ved en forordning om statut for den europæiske

stiftelse, er bl.a. de administrative byrder, problemerne med registrering i en anden medlemsstat, det forhold, at bevisbyrden påhviler den stiftelse fra en medlemsstat, der etablerer sig i en anden EU-medlemsstat, samt de vanskeligheder, der er forbundet med pooling af de finansielle ressourcer på tværs af grænserne i EU.

- Kommissionen vil foretage en offentlig høring (grøn bog) om gennemførelsen af forordningen om statut for det europæiske andelsselskab og træffe en række foranstaltninger efter vedtagelsen af evalueringsrapporten i 2012.

Andelsselskaber spiller en vigtig rolle for økonomiens struktur og dynamik. De byder desuden på unikke solidaritetsmekanismer mellem deres medlemmer og udgør solide ejerskabsstrukturer, der fremmer et stærkt sammenhold, medejerskab og langsigtede investeringer.

- I 2011 vil Kommissionen igangsætte en undersøgelse af gensidige selskaber i samtlige medlemsstater for navnlig at se på deres aktiviteter på tværs af grænserne.

Der findes gensidige selskaber i de fleste europæiske lande, selv om de fylder mere eller mindre, afhængigt af hvilket land der er tale om. For eksempel er over 120 mio. europæere tilsluttet en gensidig sygeforsikring. I forsikringsbranchen og inden for finansiell formidling repræsenterer "den gensidige sektor" en stor del af beskæftigelsen.

Forslag nr. 38: Kommissionen vil igangsætte en offentlig høring (grøn bog) om corporate governance. Den vil endvidere afholde en offentlig høring om mulighederne for at gøre virksomhedernes oplysninger om sociale og miljørelaterede aspekter samt om overholdelse af menneskerettighederne mere gennemsigtige. Disse høringer vil kunne føre til lovgivningsinitiativer.

Det er meget vigtigt, at europæiske virksomheder udviser den allerstørste ansvarlighed, såvel over for deres ansatte og aktionærer som over for samfundet som helhed. Der er plads til forbedringer af corporate governance i virksomhederne, navnlig hvad angår bestyrelsers sammensætning og spredningen heri med hensyn til bl.a. kvinders repræsentation, aktionærers involvering på længere sigt og medejerskabsordninger. For at styrke både corporate governance og virksomhedernes sociale – og samfundsmæssige – ansvar skal overvejelserne orienteres i retning af en forbedring af gennemsigtigheden, navnlig på området menneskerettigheder og bæredygtig udvikling, samt af, hvordan man kan forbedre den måde, virksomhederne fungerer på, navnlig med henblik på i højere grad at involvere de ansatte, forbedre forbindelserne med aktionærerne og gøre det nemmere for de finansielle markeder at udnytte virksomhederne på en mere hensigtsmæssig måde.

2.5. Et indre marked for forbrugerne

For de europæiske forbrugere skal det indre marked repræsentere en merværdi i form af et varieret udbud af varer og tjenesteydelser af høj kvalitet. Der skal lægges særlig vægt på adgangen til bankprodukter, som i høj grad betinger muligheden for at være mobil og arbejde i det indre marked. Endelig skal tilsynsmyndighederne sikre europæiske forbrugere et højt niveau for beskyttelse mod enhver risiko i forbindelse med kvaliteten af de udbudte varer og tjenesteydelser.

I mange tilfælde har forbrugerne ikke de oplysninger om produkterne, der ville gøre det muligt for dem at finde frem til den rette pris eller foretage et informeret valg, fordi

oplysningerne kan være præsenteret på en måde, der gør sammenligning vanskelig eller usikker. Det gælder navnlig grænseoverskridende tilbud og leveringsomkostninger. Forbrugere har i dag ikke alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vælge på et velinformeret grundlag. Kommissionen vil foretage en evaluering af nuværende praksis på prissammenligningswebsteder og på grundlag af medlemsstaternes bedste praksis og erfaringer udarbejde retningslinjer for sådanne websteder.

Forslag nr. 39: I 2011 vil Kommissionen udarbejde en flerårig handlingsplan for udvikling af et europæisk markedstilsyn. Herudover vil den i 2011 i samarbejde med medlemsstaternes told- og markedstilsynsmyndigheder udarbejde retningslinjer for toldkontrol på produktsikkerhedsområdet. Kommissionen vil endvidere fremsætte et forslag om revision af direktivet om produktsikkerhed i almindelighed for at sikre en sammenhængende og effektiv ramme for forbrugsvarers sikkerhed i EU.

Europæiske borgere stiller krav om, at deres sundhed og rettigheder beskyttes i hele EU, især hvad angår trusler og risici, som de ikke kan imødegå individuelt. Kommissionen vil derfor styrke markedstilsynet med produktsikkerheden i EU. Dette mål vil blive opfyldt ved hjælp af en handlingsplan, der starter i 2011. Det drejer sig om at styrke koordineringen mellem de nationale markedstilsynsmyndigheder, så det sikres, at de varer, der bevæger sig frit i det indre marked, er sikre og pålidelige for forbrugeren. Dette vil sikre lige konkurrencevilkår og dermed give seriøse virksomheder mulighed for at drage fuld fordel af mulighederne i et marked med 500 mio. forbrugere. Kommissionen vil endvidere fremsætte et forslag om revision af direktivet om produktsikkerhed i almindelighed for at udarbejde en sammenhængende og effektiv ramme for markedstilsyn med forbrugsvarers sikkerhed i EU.

Forslag nr. 40: Kommissionen vil i begyndelsen af 2011 vedtage et lovgivningsinitiativ om adgangen til visse basale banktjenester. Den vil desuden opfordre banksektoren til inden udgangen af 2011 at fremlægge et selvreguleringsinitiativ med henblik på at gøre bankomkostninger mere gennemsigtige og sammenlignelige.

Borgerne, og navnlig studerende, støder på problemer i forbindelse med åbning af en bankkonto eller anmodning om et betalingskort i en medlemsstat, som de er flyttet til for nylig, eller hvor de ikke har bopæl. De finansielle institutioner begrundet deres afslag med, at visse kategorier af potentielle forbrugere udgør en øget risiko for bankerne og derfor må gøres til genstand for øget omhu (diligenspligt). De henviser ligeledes til, at de ikke har mulighed for at danne sig et nøjagtigt billede af en låntagers tilbagebetalingshistorik. I mange tilfælde kan et afslag på en anmodning om bankkonto imidlertid ikke betragtes som objektivt berettiget og proportionelt afpasset. Herudover er den manglende gennemsigtighed hvad angår bankomkostninger en betragtelig hindring inden for finansielle detailtjenesteydelser. Kunderne har ikke mulighed for at forstå og sammenligne omkostningerne ved deres bankkonti, hvilket afholder dem fra at skifte til en billigere konto. Forbrugere i medlemsstater, hvor bankomkostningerne er sammensatte og uigennemsigtige, betaler således større omkostninger, end de burde. Større gennemsigtighed er også en forudsætning for grænseoverskridende transaktioner og for, at det fælles eurobetalingsområde (SEPA) kan fungere efter hensigten. I en analyse af 224 banker, der omfatter 81 % af detailbankmarkedet målt i kundeindskud, anslås det, at det på 66 % af disse bankers hjemmesider var nødvendigt med yderligere oplysninger for at kunne beregne omkostningerne ved en bankkonto. Det

fremgår endvidere af denne analyse, at prisforskellene på bankkonti i EU er langt større end for andre tjenesteydelser.

Forslag nr. 41: Kommissionen vil senest i februar 2011 fremsætte et forslag til direktiv med det formål at oprette et integreret indre marked for realkreditlån med et højt beskyttelsesniveau for forbrugerne.

Markedet for finansielle detailtjenesteydelser er en sektor, som forbrugerne endnu ikke kan udnytte fuldt ud. De er ofte tilbageholdende, når det drejer sig om at skifte leverandør, eller har for få oplysninger til at kunne sammenligne de tilbud, de får. Problemerne er endnu større, når forbrugerne søger ud over landegrænserne. Parallelt med de strukturelle reformer, der foregår i finanssektoren, skal man også fortsætte reformerne med henblik på at øge forbrugernes tillid til det finansielle detailmarked. Det er bl.a. disse hindringer, der berører borgerne mest i dagligdagen. De europæiske realkreditmarkeder har afgørende betydning for millioner af europæiske borgere: At optage et realkreditlån er en af de vigtigste økonomiske beslutninger i livet, da den medfører en finansiell forpligtelse, der spænder over flere årtier. Uansvarlig adfærd fra de økonomiske aktørers side kan få fundamentet for det finansielle system til at vakle og dermed få potentielt alvorlige sociale og økonomiske konsekvenser. Integrationen af realkreditmarkederne er også fortsat begrænset. Der ydes kun i mindre grad lån direkte over grænserne, og der er stadig store forskelle mellem medlemsstaterne for så vidt angår priser, produktudvalg og den regulering, der finder anvendelse på de forskellige berørte aktører, som f.eks. ikke-banklångivere og kreditformidlere. Kreditorer og kreditformidlere oplever hindringer, der gør det umuligt for dem at drive forretning i en anden medlemsstat eller forhøjer deres omkostninger urimeligt. Borgerne oplever ligeledes hindringer, når de ønsker at optage et realkreditlån i en anden medlemsstat eller hos en långiver i samme medlemsstat med henblik på at købe fast ejendom i et andet EU-land, og får ofte afslag på anmodninger om lån. Det er også vanskeligt, ja næsten umuligt, at finde den bedste pris eller det bedste produkt i forskellige medlemsstater, fordi der ikke findes sammenlignelige oplysninger. Integrationen af de europæiske realkreditmarkeder ville fremme den finansielle stabilitet og give forbrugerne betydelige fordele. Den ville føre til en mere effektiv realkreditlångivning og et bredere udbud af produkter.

Forslag nr. 42: Kommissionen vil inden udgangen af 2010 vedtage en meddelelse med det formål at afdække og fjerne de skattemæssige hindringer, europæiske borgere fortsat må kæmpe med.

Nogle af de hindringer, der står i vejen for, at borgerne frit kan rejse, etablere sig og købe varer og tjenesteydelser i hele EU, skyldes problemer med beskatning. Der kan være tale om problemer med at opnå lettelser i forbindelse med dobbeltbeskatning på grund af begrænsninger i dobbeltbeskatningsaftalernes anvendelsesområde, eller fordi der ikke findes sådanne aftaler, diskriminerende skatteregler og overlapninger mellem forskellige skattesystemer samt problemer med at forholde sig til to eller flere medlemsstaters skattelovgivning og med at anmode om skattelettelser eller tilbagebetaling af skat i en anden medlemsstat. Der kan især opstå problemer for grænsearbejdere med hensyn til beskatning af biler, pensioner og arv.

Forslag nr. 43: Kommissionen vil i 2012 vedtage et forslag om ændring af forordningen om flypassagerers rettigheder, navnlig i lyset af konsekvenserne af den nylige krise som følge af det islandske vulkanudbrud, og, hvis lovgivningsforslaget om vejtransport (busser og rutebiler) vedtages, en meddelelse om passagerers rettigheder om bord på alle transportmidler.

Til trods for den eksisterende lovgivning, navnlig inden for luft- og jernbanetransport og inden længe også søtransport, varierer passagerernes rettigheder fortsat afhængigt af det valgte transportmiddel, og disse rettigheder overholdes ikke altid af de erhvervsdrivende. Denne situation skaber en risiko for konkurrenceforvridning i det indre marked og skader målet om at sikre et tilstrækkelig ensartet servicekvalitetsniveau, hvilket er i borgernes interesse men også i hele den europæiske økonomis interesse.

3. DIALOG, PARTNERSKAB, EVALUERING: VÆRKTØJER TIL EN HENSIGTSMÆSSIG STYRING AF DET INDRE MARKED

Det indre marked er ikke de europæiske institutioners eller enkelte store paneuropæiske koncerners private ejendom: **Det er, hvad den enkelte europæer gør det til hver dag ved at arbejde, spare op, handle, investere mv.** Udformningen og anvendelsen af det indre marked beror virkelig på europæerne selv!

Ambitionen med denne akt består overordnet i at opstille en ny ramme for dialog, så drøftelserne og gennemførelsen af retsakterne kommer europæerne til gode: I sin egenskab af initiativtager, drivkraft og forum for dialog og debat **forpligter Kommissionen sig til gengæld til at give det indre marked ny mening, så det kan yde mere for europæerne.** Europa-Parlamentet og Rådet vil på deres respektive ansvarsområder lægge sig fast på de tiltag, der skal gennemføres over for medlemsstaterne.

Alligevel vil denne akt for det indre marked ikke kunne gennemføres, hvis forløbet med fremsættelse af forslag, beslutningstagning, gennemførelse og overvågning ikke åbnes yderligere, på et mere overordnet niveau, for de øvrige partnere.

Mange af denne akts aspekter, f.eks. foranstaltningerne vedrørende det offentlige eller beskatning, berører medlemsstaternes og deres lokale og regionale myndigheders kompetenceområde. Det er hovedårsagen til, at alle territoriale politikniveauer skal inddrages og deltage fuldt ud i styringen af det indre marked i samklang med deres aktive deltagelse i samhørighedspolitikken.

Denne akt for det indre marked udspringer af et stærkt ønske hos Kommissionens formand José Manuel Barroso **om at give Europa 2020-strategien en større chance for succes og iværksætte de vigtigste henstillinger fra Europa-Parlamentet og Mario Montis rapport.** Denne akt forpligter Kommissionen til levere resultater og flytte grænser for at forberede fremtiden og styrke Europa, så de nye udfordringer kan tages op.

Denne akt og dens gennemførelse vil utvivlsomt blive præget af stærk politisk vilje til at føre dialog, etablere partnerskaber med de berørte parter og evaluere resultaterne objektivt.

Indflydelse er ikke noget, man kan dekretere, men noget man gradvist bygger op. Kommissionen afviser derfor ingen debat, heller ikke de mest vanskelige, dvs. med

europæiske politiske partier, regeringer og nationale parlamenter, regionale og lokale myndigheder, civilsamfundet, fagforeninger og virksomheder, forbrugere, sammenslutninger osv. i tæt samarbejde med Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

I denne akt lægges der op til 50 tiltag med tidsfrister for høringsfaser, som Kommissionen vil gennemføre i overensstemmelse med principperne om bedre regulering. **Kommissionen opfordrer i overensstemmelse med principperne om gennemsigtighed og ansvarlighed hver enkelt af sine partnere til at forberede disse dialogfaser, bidrage med sine overvejelser og gøre vores store indre markeds fremtid til en hjertesag.**

Kommissionen skal fortsat varetage sin rolle i forbindelse med tilsynet med og den korrekte gennemførelse af politikkerne for det indre marked. Den er bevidst om den indsats, der kræves af medlemsstaterne, for at arbejde i retning af et mere integreret og konkurrencedygtigt marked. Den vil være lydhør, men ikke tabe målene af syne.

Forslag nr. 44: Kommissionen og medlemsstaterne vil i fællesskab videreudvikle det indre marked ved at styrke evalueringen af den gældende EU-ret, navnlig på grundlag af den gensidige evalueringsproces i tjenesteydelsesdirektivet, som i øjeblikket gennemføres af medlemsstaterne og Kommissionen. Erfaringerne fra tjenesteydelsesdirektivets gensidige evalueringsproces vil blive udvidet til også at omfatte nøglelovgivning på andre områder af det indre marked.

Kommissionen vil fortsætte sit evalueringstiltag på grundlag af konkrete erfaringer og i den forbindelse eksperimentere med og styrke synergieffekterne mellem de eksisterende værktøjer (markedstilsyn, sektorundersøgelser, forbrugerresultattavlen mv.). Den vil derfor regelmæssigt opstille en "top 20-liste" over de vigtigste forventninger hos aktørerne i det indre marked (virksomheder, forbrugere, arbejdstagere, studerende og pensionister). Denne liste skal fungere som en slags termometer for tilstanden i det indre marked og den måde, det fungerer på i praksis.

Herudover vil Kommissionen regelmæssigt gøre status over det indre marked i partnerskab med alle berørte aktører, idet den hvert år sammen med Europa-Parlamentet vil afholde et **forum for det indre marked** med deltagelse af de øvrige institutioner, repræsentanter for medlemsstaterne (også på regionalt og lokalt plan), nationale parlamenter, borgere og andre berørte parter. Det første forum afholdes efter planen i 2011.

Forslag nr. 45: Kommissionen vil i begyndelsen af 2011 forelægge en strategi for udvidelsen af informationssystemet for det indre marked (IMI) til også at omfatte andre lovgivningsområder og i den forbindelse sigte mod at oprette et elektronisk ansigt til ansigt-netværk mellem de europæiske myndigheder. Denne strategi vil blive gjort til genstand for et lovgivningsforslag.

Informationssystemet for det indre marked (IMI) blev udviklet som et fleksibelt værktøj til støtte for det administrative samarbejde i forbindelse med de forskellige sektorlovgivninger. Det anvendes i øjeblikket i forbindelse med direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer og tjenesteydelsesdirektivet. For at udnytte IMI's fulde potentiale skal der udarbejdes en klar

strategi, så systemet kan udvides til også at omfatte andre sektorer, og så der kan skabes synergieffekter mellem IMI og andre it-værktøjer. Denne strategi vil blive nærmere beskrevet i en kommissionsmeddelelse. Den vigtigste hindring for en udvidelse af IMI er, at der ikke er noget retsgrundlag, som helt tilfredsstiller de databeskyttelsesansvarlige på europæisk og nationalt plan. For at råde bod herpå vil man drøfte, hvorvidt der bør fremsættes et forslag til forordning. Dette forslag skal i givet fald indeholde databehandlingsregler og andre betingelser for anvendelsen af IMI og muliggøre administrativt samarbejde på områder, hvor det er nødvendigt for gennemførelsen af lovgivningen om det indre marked, men ikke udtrykkeligt foreskrevet i den gældende ret.

Forslag nr. 46: Kommissionen vil i 2011 forelægge et initiativ om anvendelsen af alternative former for konfliktløsning i EU. I den forbindelse vil den i 2011 vedtage en henstilling om netværket af alternative konfliktløsningsordninger inden for finansielle tjenesteydelser. Disse to initiativer har til formål at sikre, at der indføres enkle, udenretslige klagemuligheder, som også er omkostningseffektive, med henblik på at behandle grænseoverskridende konflikter på forbrugsområdet. Kommissionen vil senest i 2012 fremsætte et forslag om en online europæisk konfliktløsningsordning for digitale transaktioner. Herudover vil den i 2010-2011 gennemføre en offentlig høring om en europæisk tilgang til kollektive klageordninger for at finde ud af, hvordan sådanne ordninger i givet fald kan indpasses i EU's retlige ramme og i medlemsstaternes retsregler.

Hvis forbrugerne trygt skal kunne handle i en anden medlemsstat og nyde godt af de rettigheder, EU-lovgivningen giver dem, skal de have sikkerhed for, at de i tilfælde af problemer vil kunne få erstatning. Rettigheder, som man ikke er i stand til at håndhæve i praksis, er uden værdi. I en undersøgelse af nyere dato er europæiske forbrugeres økonomiske tab på grund af et problem med en vare eller tjenesteydelse anslået til 0,3 % af EU's årlige BNP. Med de alternative former for konfliktløsning og bistand i tilfælde af klage, f.eks. de europæiske forbrugercentre, kan der nemt, hurtigt og billigt tilvejebringes en løsning for forbrugerne, samtidig med at virksomhedernes forbindelser med deres kunder opretholdes. Forbrugere og virksomheder er dog ikke tilstrækkeligt informeret om de eksisterende alternative konfliktløsningsordninger, og i mange sektorer findes sådanne ordninger ikke. I f.eks. sektoren for finansielle tjenesteydelser har forbrugerne ofte ikke noget andet valg end at ty til dyre og tunge retssager. I nogle medlemsstater findes der ingen udenretslige konfliktløsningsordninger. Hertil kommer, at det endnu ikke er påvist, at de eksisterende ordninger er tilstrækkelig effektive på tværs af grænserne. Det er derfor nødvendigt at udfylde hullerne i FIN-NET-nettets geografiske og sektorielle dækning. Desuden er det ikke altid nemt at indgive en kollektiv klage, det være sig til domstolene eller udenretsligt. Hvis virksomhederne ikke har lige konkurrencevilkår, kan der forekomme konkurrenceforvridninger. En række muligheder for at opnå stordriftsfordele ved at gruppere klager går tabt. En forbedring af de alternative ordninger for løsning af konflikter mellem forbrugere og virksomheder, navnlig inden for finansielle tjenesteydelser, ville give forbrugerne betydelige fordele, styrke forbrugertilliden og bidrage til udviklingen af det indre marked.

Forslag nr. 47: Kommissionen vil i partnerskab med medlemsstaterne udvikle en mere målrettet politik med henblik på at håndhæve reglerne for det indre marked. Den forpligter sig til at udarbejde gennemførelsesplaner og

udkast til sammenligningstabeller for de lovgivningsforslag, der er omfattet af akten, og til at reducere den gennemsnitlige ekspeditionstid for overtrædelsessager. Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at reducere deres gennemførelsesunderskud i forbindelse med direktiverne for det indre marked til 0,5 % og til at give underretning om deres sammenligningstabeller sammen med gennemførelsesforanstaltningerne.

Der er blevet gjort og gøres fortsat en betydelig indsats for at styrke partnerskabet mellem Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med forvaltningen af det indre marked, navnlig gennem anvendelsen af "partnerskabshenstillingen" fra 2009²³. Det vedholdende arbejde, der er gjort for at forbedre gennemførelsen af reglerne for det indre marked, har båret frugt, således som det f.eks. fremgår af det lave gennemsnitlige gennemførelsesunderskud i den seneste resultattavle for det indre marked²⁴.

Disse bestræbelser til trods tager det dog i gennemsnit syv måneder længere end den frist, der er fastsat i direktiverne, inden disse er fuldstændig gennemført i national ret²⁵. De offentliggjorte statistikker viser for 2008 forsinkelser på 36 % i underretningen om gennemførelsesforanstaltninger, i 2009 – 31 % og i 2010 – 30 %²⁶. Der er dog fortsat en række mangler, navnlig det forhold, at den nationale lovgivning ikke altid er i overensstemmelse med de direktiver, den er en gennemførelse af. Andre problemer, der skal tages op, er de langvarige formelle traktatbrudsprocedurer, der gennemføres af Kommissionen, og det forhold, at de nationale myndigheder er meget bagud med at efterleve Domstolens afgørelser. Der skal også under udarbejdelsen, evalueringen og/eller ændringen af reglerne sættes mere fokus på spørgsmål vedrørende anvendelsen af dem. Kommissionen agter at udvikle støtteredskaber, f.eks. ved systematisk at opstille gennemførelsesplaner for de lovgivningsforslag, der er omfattet af akten. Ved hjælp af disse planer vil man kunne henlede opmærksomheden på gennemførelsesvanskeligheder på et tidligt tidspunkt.

Det er nødvendigt med en fornyet indsats for gennemførelse og overholdelse af reglerne; især fordi der er tale om et sine qua non for, at det indre marked kan fungere efter hensigten, idet reglerne skal være de samme for alle. Dette forudsætter et målrettet partnerskab og samarbejde med medlemsstaterne for at fortsætte bestræbelserne på at reducere gennemførelsesunderskuddet. Et gensidigt engagement er nødvendigt for at kunne kontrollere, hvorvidt den nationale ret er i overensstemmelse med de vigtigste regler for det indre marked, ved hjælp af systematisk anvendelse af sammenligningstabeller, der skal være tilgængelige for borgere og virksomheder. Kommissionen vil stille disse tabeller til rådighed for medlemsstaterne i forbindelse med hvert enkelt nyt, prioriteret direktiv i akten. Der skal også gøres en fælles indsats for at fremskynde Kommissionens traktatbrudssager og efterlevelsen af Domstolens afgørelser ved i fællesskab at fastsætte ambitiøse mål og for at befordre systematisk anvendelse af de alternative former for konfliktløsninger såsom Solvit og EU Pilot.

²³ Kommissionens henstilling af 29. juni 2009 om foranstaltninger til fremme af det indre marked (2009/524/EF).

²⁴ Jf. resultattavle nr. 21 for det indre marked.

²⁵ Jf. resultattavle nr. 21 for det indre marked.

²⁶ Tal baseret på antal indledte traktatbrudssager på grundlag af de oplysninger, der findes på følgende adresse: http://ec.europa.eu/community_law/directives/directives_communication_en.htm.

Forslag nr. 48: Kommissionen vil styrke høring af og dialog med civilsamfundet under udarbejdelsen og gennemførelsen af retsakterne. Der vil især blive lagt vægt på hensyntagen til forbrugernes, ngo'ernes, fagforeningernes, virksomhedernes, opsparenes, brugernes og de regionale og lokale myndigheders synspunkter i forbindelse med de høringer, der afholdes forud for vedtagelsen af forslagene, navnlig hvad angår ekspertgruppernes arbejde.

Politikken for det indre marked kan kun blive beriget af indlæg fra et bredt spektrum af interesseparter. Kommissionen modtager fortsat kun et lille antal indlæg fra interesseparter, der ikke er fagfolk i de berørte sektorer. Forbrugere, små investorer, små virksomheder, lønmodtagerrepræsentanter, ngo'er og repræsentanter for regionale og lokale myndigheder kan med deres synspunkter kaste et interessant lys over gennemførelsen af foranstaltningerne i praksis og bidrage til at afgøre, om de foreslåede politiktiltag konkret vil gavne borgerne.

Forslag nr. 49: I 2010 vil Kommissionen fortsat fremme en kvikskranke, der kan give borgerne og virksomhederne oplysninger og hjælp vedrørende de rettigheder, de har i medfør af det indre marked, via internettet, pr. telefon eller ved personlig kontakt, ved at videreudvikle internetportalen "Dit Europa" og koordinere den bedre med "Europe Direct". Kommissionen vil desuden styrke partnerskaberne med medlemsstaterne, så oplysningerne om de nationale regler og procedurer ligeledes kan stilles til rådighed via denne kvikskranke.

Det fremgår af en lang række rapporter, at borgerne er dårligt underrettet om deres rettigheder og ikke ved, hvem de skal henvende sig til for at gøre dem gældende i tilfælde af problemer, og det til trods for de enormt mange officielle kilder til information og hjælpetjenester oprettet af Kommissionen. På grundlag heraf har man omkalfatret portalen "Dit Europa" som kvikskranke og omredigeret oplysningerne fuldstændigt, så de ses fra brugernes synsvinkel. Målet i de kommende måneder er at bringe den ny portal til europæernes kendskab og udbygge de disponible oplysninger, så de blive endnu mere relevante, specielt ved at stille nationale oplysninger til rådighed (den særlige situation i de enkelte medlemsstater, formaliteter, lokale kontakter mv.). Dette kan kun lade sig gøre, hvis medlemsstaterne indgår i et aktivt samarbejde med Kommissionen.

Forslag nr. 50: Kommissionen vil i partnerskab med medlemsstaterne styrke de uformelle problemløsningsværktøjer, navnlig ved at konsolidere og styrke "EU Pilot"-projektet, Solvit-nettet og netværket af europæiske forbrugercentre. Med hensyn til Solvit vil den på grundlag af en evaluering gennemført i 2010 formulere konkrete forslag i 2011. På længere sigt vil Kommissionen undersøge, hvordan og om disse værktøjer og andre alternative konfliktløsningsmekanismer kan udvikles på en gensidigt forstærkende måde ved at skabe stærkere forbindelser mellem dem, så de senere vil være i stand til bedre at tackle alle problemer i forbindelse med det indre marked.

Efter at have fungeret i 8 år er det antal sager, Solvit behandler, mere end tidoblet, og centrene får forelagt stadig mere forskelligartede sager, også undertiden sager, der ligger uden for deres

kompetenceområde i snæver forstand. For at sikre, at netværket fremover kommer til at fungere optimalt, skal der indledes overvejelser om Solvits kompetenceområde, om, hvordan man kan sikre kvaliteten af dets resultater, og om dets forbindelser med andre problemløsningsværktøjer. Ved disse overvejelser vil man – på et mere overordnet plan end Solvit – på længere sigt kunne bevæge sig i retning af en situation, hvor der vil være en ordening for hurtig og uformel løsning af konflikter i forbindelse med alle de problemer, en borger eller en virksomhed støder på i det indre marked. Netværket af europæiske forbrugercentre vil blive gjort til genstand for en evaluering, som i 2011 vil munde ud i konkrete forslag vedrørende dets senere videreudvikling. "EU Pilot"-projektet har til formål at sikre et snævert samarbejde med medlemsstaterne for hurtigere at løse problemerne med anvendelsen af lovgivningen for det indre marked, uden at der skal gennemføres traktatbrudssager. De mange og meget forskellige udestående problemer gør det nødvendigt at styrke dette initiativ. Kommissionen har igangsat et initiativ med henblik på at udvide projektets dækning fra 24 til 27 medlemsstater.

KONKLUSION: MOD EN OFFENTLIG EUROPÆISK DEBAT

Ambitionen med denne akt er at forny tillidspagten mellem europæerne og deres store marked, så det på ny kan blive et vækstværktøj og sætte os i stand til at tage udfordringerne op.

Det er først og fremmest en samlet strategi, Kommissionen ønsker at iværksætte: styrkelse af den sociale markedsøkonomi ved på ny at placere virksomhederne og europæerne i centrum af det indre marked og dermed genvinde tilliden; udvikling af markedspolitikker til fremme af bæredygtig og retfærdig vækst; indførelse af værktøjer til en hensigtsmæssig styring, dialog, partnerskab og evaluering. Denne samlede strategi kræver koordinering mellem Kommissionens og de øvrige institutioners arbejde såvel som skærpet overvågning. Sidstnævnte berører ikke de overvågningsmekanismer, der er indført som led i flagskibsinitiativerne under Europa 2020-strategien.

Det er en fælles strategi, der forpligter Kommissionen, men også Parlamentet og Rådet på deres respektive kompetenceområder og i henhold til deres respektive procedurer. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget vil inddrage de regionale og lokale folkevalgte, arbejdsmarkedets parter, sammenslutninger og civilsamfundets aktører i debatten. Herudover vil **akten for det indre marked blive sendt til drøftelse i hele Europa** i de kommende måneder. En oversættelse af akten vil blive sendt til samtlige medlemmer af Europa-Parlamentet og medlemmerne af de nationale parlamenter, de regionale myndigheder, herunder i regionerne i EU's yderste periferi, samt arbejdsmarkedets parter og civilsamfundets økonomiske og sociale aktører. Berørte parter vil få stillet særlige oplysningsværktøjer til rådighed.

Der vil således blive skabt en **reel offentlig europæisk debat** om de udfordringer, der er forbundet med den sociale markedsøkonomi med høj konkurrenceevne.

Alle berørte parter opfordres til at tilkendegive deres synspunkter om relanceringen af det indre marked og specielt om de 50 tiltag, der foreslås i dette dokument, på følgende adresse: http://ec.europa.eu/internal_market/smact. Berørte parter vil få stillet særlige oplysningsværktøjer til rådighed.

Indlæg fra berørte parter skal være Kommissionen i hænde senest den 28. februar 2011. Kommissionen vil på grundlag af de indlæg, den modtager, foreslå de øvrige institutioner at bekræfte deres tilslutning til den endelige version af akten.

Indlæggene vil blive offentliggjort på internettet. De opfordres til at læse den særlige erklæring om databeskyttelse, der findes på ovennævnte websted, og som forklarer, hvordan Deres personoplysninger og indlæg vil blive behandlet.

Efter denne offentlige debat og på grundlag af de konklusioner, den fører til, ønsker Kommissionen, at alle EU-institutionerne i begyndelsen af 2011 forpligter sig til at gøre denne akt og dens 50 foranstaltninger til den endelige politiske handlingsplan for perioden 2011-2012. Dette vil skabe mulighed for på en dynamisk måde at markere 20-års-dagen for det indre marked i slutningen af 2012.

Når de initiativer, der er indeholdt i akten, gennemføres i 2012, vil det være tid at evaluere aktens gennemførelse og de opnåede resultater i form af bæredygtig vækst og europæernes øgede tillid til det indre marked. For at evaluere disse resultater vil der blive udviklet indikatorer, som f.eks. vil kunne måle:

- udviklingen i omkostningerne ved meddelelsen af et patent
- mængden af varer, der handles mellem medlemsstaterne i procent af EU's BNP
- andelen af grænseoverskridende tjenesteydelser i procent af EU's BNP og andelen af virksomheder etableret i en anden medlemsstat end den, hvor de har deres hovedforretningssted
- antallet af offentlige myndigheder, der er forbundet med hinanden via informationssystemet for det indre marked (IMI), og antallet af indgivne forespørgsler
- procentdel af varer og tjenesteydelser, der købes online over grænserne.

På grundlag af denne evaluering vil Kommissionen overveje en anden fase i udbygningen af det indre marked, hvor man vil kunne afdække nye muligheder for at skabe vækst og tillid i et fornyet indre marked. Med henblik herpå vil Kommissionen foretage et grundigt forsknings-, undersøgelses- og analysearbejde.

1. En stærk, bæredygtig og retfærdig vækst sammen med virksomhederne			
1.1 Fremme og beskyttelse af nyskabelse			
Forslag nr. 1	Europa-Parlamentet og Rådet bør foranledige vedtagelse af forslagene vedrørende EU-patentet, dets sprogordning og det harmoniserede system til bilæggelse af tvister. Målet er at udstede de første EU-patenter i 2014.	Ingen tidsfrist	Innovations-EU
Forslag nr. 2	Kommissionen vil fremsætte forslag til et rammedirektiv om forvaltning af ophavsrettigheder i 2011 for at give adgang til onlineindhold ved øget styring, gennemsigtighed og elektronisk forvaltning af ophavsrettigheder. Kommissionen vil også fremsætte forslag til et direktiv om forældreløse værker.	2011	En digital dagsorden for Europa
Forslag nr. 3	Kommissionen vil i 2010 fremsætte forslag om en handlingsplan mod varemærkeforfalskning og piratkopiering, der indeholder lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger. Den vil endvidere i 2011 fremsætte lovgivningsmæssige forslag, bl.a. for at tilpasse den lovmæssige ramme til de behov, der er skabt af udviklingen af internettet, og for at styrke håndhævelsen af toldreglerne på området, og den vil tage sin strategi om gennemførelse af intellektuel ejendomsret i tredjelande op til fornyet overvejelse.	2010/2011	En integreret industripolitik
1.2 Fremme af nye muligheder for en bæredygtig vækst			
Forslag nr. 4	Kommissionen og medlemsstaterne vil samarbejde for at videreudvikle det indre marked for tjenesteydelser på grundlag af den gensidige evalueringsproces i tjenesteydelsesdirektivet, som i øjeblikket gennemføres af medlemsstaterne og Kommissionen. Kommissionen vil i 2011 pege på konkrete foranstaltninger for at nå dette mål, herunder i sektoren for virksomhedstjenester.	2011	
Forslag nr. 5	Kommissionen vil senest i 2011 tage initiativer til udvikling af e-handelen i det indre marked. De vil navnlig vedrøre de problemer, som forbrugere i e-økonomien er stødt på. De kommer til at omfatte en meddelelse om, hvordan e-handel fungerer, og retningslinjer til medlemsstaterne for at sikre effektiv anvendelse af den bestemmelse i tjenesteydelsesdirektivet, der har til formål at bekæmpe forskelsbehandling af tjenestemodtagere begrundet i deres nationalitet eller opholdssted.	2011	En digital dagsorden for Europa Rapporten om unionsborgerskab

Forslag nr. 6	Kommissionen vil i 2011 fremsætte forslag om ændring af bestemmelserne om standardisering for at gøre standardiseringsprocedurerne mere effektive og samarbejdsfremmende og udvide adgangen til disse procedurer til også at omfatte tjenesteydelser.	2011	En integreret industripolitik Innovations-EU En digital dagsorden for Europa
Forslag nr. 7	Kommissionen vil i 2011 vedtage en hvidbog om transportpolitikken, hvori der stilles forslag om en række tiltag, der bl.a. har til formål at fjerne de resterende hindringer mellem nationale transportformer og –systemer.	2011	En integreret industripolitik
Forslag nr. 8	Kommissionen vil i 2011 vedtage et forslag om ændring af direktivet om energibeskatning, så det bedre kommer til at afspejle EU's klima- og energimål på afgiftsområdet ved at lade mindstepunktafgiftssatserne tage udgangspunkt i CO2-udledning og energiindhold.	2011	
Forslag nr. 9	Kommissionen vil fremsætte forslag til et initiativ med det formål at nedsætte en gruppe af eksperter på højt plan, for så vidt angår virksomhedstjenester, for at gennemgå manglerne ved markedet og spørgsmål om standardisering, innovation og international handel inden for sektorer som f.eks. logistik, facility management, markedsføring og reklame.		
Forslag nr. 10	Kommissionen vil senest i 2012 undersøge det hensigtsmæssige i et initiativ om de økologiske fodaftryk, varerne efterlader på miljøet, som svar på problemet vedrørende varers miljøpåvirkning, herunder CO2-udledninger. I initiativet undersøges mulighederne for at opstille en fælles europæisk metode til evaluering og angivelse af dem.	2012	En integreret industripolitik
Forslag nr. 11	Kommissionen vil i begyndelsen af 2011 fremlægge en plan for energieffektivitet for at undersøge mulighederne for betydelige energibesparelser og supplere de nuværende politikker i alle de energiforbrugende sektorer.	2011	

1.3 For små og mellemstore virksomheder			
Forslag nr. 12	Kommissionen vil i 2011 vedtage en handlingsplan for at fremme SMV'ers adgang til kapitalmarkederne. Den kommer til at indeholde foranstaltninger med det formål at øge SMV'ers synlighed over for investorerne, at opbygge et effektivt net af børser eller regulerede markeder specielt for SMV'er og at tilpasse forpligtelserne til notering og offentliggørelse til SMV'er.	2011	Innovations-EU
Forslag nr. 13	Kommissionen vil foretage en evaluering af initiativet vedrørende SMV'er ("Small Business Act") inden udgangen af 2010 for bl.a. at sikre anvendelsen af princippet "Think Small First" i politikken og lovgivningsproceduren og dermed knytte "Small Business Act" nært sammen med Europa 2020-strategien.	2010	En integreret industripolitik
Forslag nr. 14	Kommissionen vil i 2011 stille forslag om revision af direktiverne om regnskabsstandarderne for at forenkle regnskabskravene og mindske de administrative byrder, navnlig dem, som pålægges SMV'er.	2011	
1.4 Finansiering af innovation og langsigtede investeringer			
Forslag nr. 15	Kommissionen vil overveje at fremme oprettelsen af private obligationslån til finansiering af europæiske projekter ("projektobligationer").		En integreret industripolitik
Forslag nr. 16	Kommissionen vil undersøge muligheden for foranstaltninger, der kan tilskynde til, at især langsigtede private investeringer bidrager mere aktivt til gennemførelsen af Europa 2020-strategiens mål. Disse foranstaltninger kunne vedrøre en reform af virksomhedernes ledelsessystem og skabe incitamenter til langsigtede, bæredygtige og etiske investeringer, som er en forudsætning for intelligent, grøn og inklusiv vækst. Frem til 2012 vil Kommissionen sørge for, at venturekapitalfonde etableret i de enkelte medlemsstater kan fungere og frit investere i Den Europæiske Union (i givet fald gennem vedtagelse af ny lovgivning). Den vil gøre en indsats for at fjerne enhver form for afgiftsmæssig behandling, der er ugunstig for grænseoverskridende aktiviteter.	2012	Innovations-EU
Forslag nr. 17	Kommissionen vil efter den igangværende evaluering af EU-lovgivningen om offentlige kontrakter og på grundlag af en bred høring senest i 2012 fremsætte lovgivningsforslag med det formål at forenkle og modernisere EU-reglerne for at gøre tildelingen af kontrakter mere smidig og muliggøre en bedre brug af offentlige kontrakter til støtte for andre politikker.	2012	Innovations-EU En integreret industripolitik

Forslag nr. 18	Kommissionen vil i 2011 vedtage et lovgivningsinitiativ om koncessionskontrakter vedrørende tjenesteydelser. Klare og proportionale regler vil skabe mulighed for at forbedre adgangen til markedet for europæiske virksomheder og sikre gennemsigtighed, ligebehandling og lige vilkår for de økonomiske aktører. De vil tilskynde til offentlig-private partnerskaber og udvikle potentialet for et bedre forhold mellem kvalitet og pris for brugerne af tjenesteydelserne og de kontraherende myndigheder.	2011	
1.5 Oprettelse af lovgivnings- og afgiftsmæssige rammer til fordel for virksomhederne			
Forslag nr. 19	Kommissionen vil iværksætte initiativer til forbedring af samordningen af de nationale skattepolitikker, bl.a. gennem et forslag til direktiv med det formål at etablere et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG) i 2011.	2011	
Forslag nr. 20	Kommissionen vil offentliggøre en ny strategi om moms i 2011 på grundlag af en grønbog, som er planlagt i 2010, og hvormed der foretages en gennemgribende revision af momssystemet.	2011	
Forslag nr. 21	Kommissionen vil i 2011 fremsætte forslag til lovgivning om indførelse af sammenkoblede virksomhedsregistre.	2011	
Forslag nr. 22	Kommissionen vil senest i 2012 fremsætte forslag om en afgørelse med det formål at sikre gensidig anerkendelse af elektroniske identifikations- og autentifikationssystemer i hele EU på grundlag af onlineautentificeringstjenester, som skal stilles til rådighed i alle medlemsstater. Kommissionen vil i 2011 fremsætte forslag om revision af direktivet om elektroniske signaturer med det formål at skabe et retsgrundlag for grænseoverskridende anerkendelse af og interoperabilitet mellem e-autentificeringssystemerne.	2012	En digital dagsorden for Europa
1.6 Konkurrenceevne på de internationale markeder			
Forslag nr. 23	Kommissionen vil fortsat uddybe sit lovgivningsmæssige samarbejde med de vigtigste handelspartnere (såvel bilateralt – lovgivningsmæssige dialoger – som multilateralt – f.eks. i G20-regi) med det dobbelte formål at fremme tilnærmelse af lovgivningerne, bl.a. ved om muligt at tilskynde til ensartede regler i tredjelande, og at slå til lyd for en mere udbredt anvendelse af internationale standarder. Den vil på dette grundlag forhandle internationale handelsaftaler (såvel	I gang	En integreret industripolitik

	bilaterale som multilaterale) med særlig vægt på markedsadgang og på tilnærmelse af lovgivningerne, især for så vidt angår tjenesteydelser, intellektuelle ejendomsrettigheder og tilskud.		
Forslag nr. 24	Kommissionen vil i 2011 fremsætte forslag til en retsakt, der tager udgangspunkt i gennemførelsen af EU's internationale forpligtelser, med det formål at styrke dens evne til at sikre en bedre balance i adgangen til offentlige kontrakter i de industrialiserede lande og de store vækstøkonomier.	2011	Meddelelse om handelspolitikken
2. Europæerne skal sættes i centrum for det indre marked, så de kan genvinde tilliden			
2.1 Forbedring af de offentlige tjenester og centrale infrastrukturer			
Forslag nr. 25	Kommissionen forpligter sig til senest i 2011 at vedtage en meddelelse ledsaget af en række foranstaltninger vedrørende forsyningspligtydelser.		
Forslag nr. 26	Kommissionen vil i 2011 vedtage en revision af Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet og et forslag vedrørende en overordnet ramme for finansieringen af transportinfrastrukturene.	2011	En integreret industripolitik
Forslag nr. 27	Kommissionen vil for at fremme udviklingen af et fuldt operationelt indre marked for energi vedtage en meddelelse om de prioriterede mål for energiinfrastrukturene frem til 2020-2030, hvori der tages højde for problemet med manglende led, og hvori integreringen af vedvarende energikilder fremmes. Der vil blive fremsat forslag om de nødvendige værktøjer for gennemførelsen af disse prioriterede mål i 2011 i et nyt instrument for sikkerhed og europæiske energiinfrastrukturer.	2011	En integreret industripolitik
Forslag nr. 28	Europa-Parlamentet og Rådet bør vedtage forslaget til aføgelse om et handlingsprogram vedrørende den europæiske frekvenspolitik med henblik på en mere effektiv forvaltning og anvendelse af europæiske radiofrekvenser.	Ingen tidsfrist	En digital dagsorden for Europa
2.2 Styrkelse af solidariteten på det indre marked			
Forslag nr. 29	Kommissionen vil på grundlag af sin nye strategi for Den Europæiske Unions effektive gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder sikre, at der tages behørigt hensyn til de rettigheder, der er fastsat i chartret, herunder retten til kollektive skridt. Kommissionen vil foretage en forudgående og gennemgribende analyse af den sociale virkning af samtlige lovgivningsforslag om det indre marked.	2011	

Forslag nr. 30	Kommissionen vil i 2011 vedtage et lovgivningsinitiativ med det formål at forbedre gennemførelsen af direktivet om udstationering af arbejdstagere, som formentlig kommer til at omfatte eller blive suppleret med en præcisering af udøvelsen af grundlæggende sociale og arbejdsmarkedsmæssige rettigheder i forbindelse med det indre markeds økonomiske frihedsrettigheder.	2011	
Forslag nr. 31	Kommissionen vil foretage en ny gennemgang af direktivet om arbejdsmarkedsorienterede pensionskassers aktiviteter og overvågning heraf (pensionsfonde) i 2011 samt udvikle andre forslag på grundlag af grønbogen af juli 2010 om pensioner, bl.a. for at fjerne de hindringer, som vandrende arbejdstagere støder på, når de vil tilrettelægge deres pension.	2011	
Forslag nr. 32	Kommissionen vil iværksætte en høring af arbejdsmarkedets parter for at skabe en europæisk ramme for foregribelse af de industrielle omstruktureringer.	2011	En integreret industripolitik
2.3 Livslang adgang til beskæftigelse og uddannelse			
Forslag nr. 33	Kommissionen vil i 2012 stille forslag om et lovgivningsinitiativ til reform af systemerne for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ud fra en evaluering af gældende EU-ret for at fremme arbejdstageres mobilitet og tilpasse uddannelserne til arbejdsmarkedets aktuelle behov. I den forbindelse vurderes mulighederne for et erhvervspas.	2012	Rapporten om unionsborger-skab
Forslag nr. 34	Kommissionen vil i samarbejde med medlemsstaterne udvikle et "unge på vej-kort", som vil fremme alle unges mobilitet i forbindelse med studier i andre medlemsstater. Den vil udbygge sit websted for "unge på vej" med oplysninger om fjernundervisning og muligheder for uddannelse og erhvervsuddannelse i Europa.	2012	Meddelelsen om unge på vej
Forslag nr. 35	Kommissionen vil sikre etableringen af den europæiske referenceramme for kvalifikationer i partnerskab med medlemsstaterne. Den vil fremsætte et forslag til henstilling fra Rådet for at fremme og validere uddannelse på arbejdspladsen ("ikke-formel og uformel læring"). Den vil ligeledes stille forslag om indførelse af et "europæisk kvalifikationspas", som vil gøre det muligt at beskrive den viden og de færdigheder, man har erhvervet i løbet af sit liv. Den vil etablere en overgang mellem den europæiske referenceramme og nomenklaturen over erhverv i Europa.	2011	Meddelelsen om unge på vej

2.4 Nye redskaber til den sociale markedsøkonomi			
Forslag nr. 36	Kommissionen vil i 2011 foreslå et initiativ vedrørende socialt iværksætteri for at støtte og ledsage udviklingen i det indre marked af innovative virksomhedsprojekter på det sociale område, navnlig gennem social vurdering, etisk mærkning og miljømærkning, offentlige indkøb, indførelse af en ny ordning for investeringsfonde og anvendelse af uudnyttet opsparing.	2011	
Forslag nr. 37	Den sociale økonomi består af en række virksomheder med forskellig retlig form (stiftelser, andelsselskaber, gensidige selskaber mv.). Hertil er der flere grunde, som fortrinsvis relaterer til finansieringsmåden og præferencerne blandt de aktionærer eller interesseparter, der ledsager socialt, økonomisk og undertiden teknologisk højinnovative projekter. Kommissionen vil fremsætte forslag til foranstaltninger, der kan forbedre kvaliteten af de pågældende retlige strukturer med henblik på at optimere den måde, hvorpå de fungerer, og gøre det nemmere at udvikle dem i det indre marked.	2011/2012	
Forslag nr. 38	Kommissionen vil igangsætte en offentlig høring (grønbog) om corporate governance. Den vil endvidere afholde en offentlig høring om mulighederne for at gøre virksomhedernes oplysninger om sociale og miljørelaterede aspekter samt om overholdelse af menneskerettighederne mere gennemsigtige. Disse høringer vil kunne føre til lovgivningsinitiativer.	2011/2012	En integreret industripolitik
2.5 Et indre marked for forbrugerne			
Forslag nr. 39	I 2011 vil Kommissionen udarbejde en flerårig handlingsplan for udvikling af et europæisk markedstilsyn. Herudover vil den i 2011 i samarbejde med medlemsstaternes told- og markedstilsynsmyndigheder udarbejde retningslinjer for toldkontrol på produktsikkerhedsområdet. Kommissionen vil endvidere fremsætte et forslag om revision af direktivet om produktsikkerhed i almindelighed for at sikre en sammenhængende og effektiv ramme for forbrugsvarers sikkerhed i EU.	2011	En integreret industripolitik
Forslag nr. 40	Kommissionen vil i begyndelsen af 2011 vedtage et lovgivningsinitiativ om adgangen til visse basale banktjenester. Den vil desuden opfordre banksektoren til inden udgangen af 2011 at fremlægge et selvreguleringsinitiativ med henblik på at gøre bankomkostninger mere gennemsigtige og sammenlignelige.	2011	

Forslag nr. 41	Kommissionen vil senest i februar 2011 fremsætte et forslag til direktiv med det formål at oprette et integreret indre marked for realkreditlån med et højt beskyttelsesniveau for forbrugerne.	2011	
Forslag nr. 42	Kommissionen vil inden udgangen af 2010 vedtage en meddelelse med det formål at afdække og fjerne de skattemæssige hindringer, europæiske borgere fortsat må kæmpe med.	2010	Rapporten om unionsborgerskab
Forslag nr. 43	Kommissionen vil i 2012 vedtage et forslag om ændring af forordningen om flypassagerers rettigheder, navnlig i lyset af konsekvenserne af den nylige krise som følge af det islandske vulkanudbrud, og, hvis lovgivningsforslaget om vejtransport (busser og rutebiler) vedtages, en meddelelse om passagerers rettigheder om bord på alle transportmidler.	2012	Rapporten om unionsborgerskab
3. Dialog, partnerskab, evaluering: værktøjer til en hensigtsmæssig styring af det indre marked			
Forslag nr. 44	Kommissionen og medlemsstaterne vil i fællesskab videreudvikle det indre marked ved at styrke evalueringen af den gældende EU-ret, navnlig på grundlag af den gensidige evalueringsproces i tjenesteydelsesdirektivet, som i øjeblikket gennemføres af medlemsstaterne og Kommissionen. Erfaringerne fra tjenesteydelsesdirektivets gensidige evalueringsproces vil blive udvidet til også at omfatte nøglelovgivning på andre områder af det indre marked. Kommissionen vil fortsætte sit evalueringstiltag på grundlag af konkrete erfaringer og i den forbindelse eksperimentere med og styrke synergieffekterne mellem de eksisterende værktøjer (markedstilsyn, sektorundersøgelser, forbrugerresultattavlen mv.).		En integreret industripolitik
Forslag nr. 45	Kommissionen vil i begyndelsen af 2011 forelægge en strategi for udvidelsen af informationssystemet for det indre marked (IMI) til også at omfatte andre lovgivningsområder og i den forbindelse sigte mod at oprette et elektronisk ansigt til ansigt-netværk mellem de europæiske myndigheder. Denne strategi vil blive gjort til genstand for et lovgivningsforslag.	2011	
Forslag nr. 46	Kommissionen vil i 2011 forelægge et initiativ om anvendelsen af alternative former for konfliktløsning i EU. I den forbindelse vil den i 2011 vedtage en henstilling om netværket af alternative konfliktløsningsordninger inden for finansielle tjenesteydelser. Disse to initiativer har til formål at sikre, at der indføres enkle, udenretslige klagemuligheder, som også er omkostningseffektive, med henblik på at behandle grænseoverskridende konflikter på	2011	En digital dagsorden for Europa Rapporten om unionsborgerskab

	forbrugsområdet. Kommissionen vil senest i 2012 fremsætte et forslag om en online europæisk konfliktløsningsordning for digitale transaktioner. Herudover vil den i 2010-2011 gennemføre en offentlig høring om en europæisk tilgang til kollektive klageordninger for at finde ud af, hvordan sådanne ordninger i givet fald kan indpasses i EU's retlige ramme og i medlemsstaternes retsregler.		skab
Forslag nr. 47	Kommissionen vil i partnerskab med medlemsstaterne udvikle en mere målrettet politik med henblik på at håndhæve reglerne for det indre marked. Den forpligter sig til at udarbejde gennemførelsesplaner og udkast til sammenligningstabeller for de lovgivningsforslag, der er omfattet af akten, og til at reducere den gennemsnitlige ekspeditionstid for overtrædelsessager. Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at reducere deres gennemførelsesunderskud i forbindelse med direktiverne for det indre marked til 0,5 % og til at give underretning om deres sammenligningstabeller sammen med gennemførelsesforanstaltningerne.	2011	
Forslag nr. 48	Kommissionen vil styrke høring af og dialog med civilsamfundet under udarbejdelsen og gennemførelsen af retsakterne. Der vil især blive lagt vægt på hensyntagen til forbrugernes, ngo'ernes, fagforeningernes, virksomhedernes, opsparenes, brugernes og de regionale og lokale myndigheders synspunkter i forbindelse med de høringer, der afholdes forud for vedtagelsen af forslagene, navnlig hvad angår ekspertgruppernes arbejde.	2011	Rapporten om unionsborger-skab
Forslag nr. 49	I 2010 vil Kommissionen fortsat fremme en kvikskranke, der kan give borgerne og virksomhederne oplysninger og hjælp vedrørende de rettigheder, de har i medfør af det indre marked, via internettet, pr. telefon eller ved personlig kontakt, ved at videreudvikle internetportalen "Dit Europa" og koordinere den bedre med "Europe Direct". Kommissionen vil desuden styrke partnerskaberne med medlemsstaterne, så oplysningerne om de nationale regler og procedurer ligeledes kan stilles til rådighed via denne kvikskranke.	2010	Rapporten om unionsborger-skab
Forslag nr. 50	Kommissionen vil i partnerskab med medlemsstaterne styrke de uformelle problemløsningsværktøjer, navnlig ved at konsolidere og styrke "EU Pilot"-projektet, Solvit-nettet og netværket af europæiske forbrugercentre. Med hensyn til Solvit vil den på grundlag af en evaluering gennemført i 2010 formulere konkrete forslag i 2011. På længere sigt vil Kommissionen undersøge, hvordan og om disse værktøjer og andre alternative konfliktløsningsmekanismer kan udvikles på en gensidigt forstærkende måde ved at skabe stærkere forbindelser mellem dem, så de senere vil være i stand til bedre at tackle alle problemer i forbindelse med det indre marked.	2011	